

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΚΟΠΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ

Αριθμός Απόφασης .4.54...../2021
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ευγνωσία Κελεσιδου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και τη Γραμματέα Μαρία Ανδρώνη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 19 Δεκεμβρίου 2023, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑΣ-ΑΣΚΟΥΣΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.», και τον διακριτικό τίτλο «ΗΛΙΟΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Ελούντα Αγίου Νικολάου Λασιθίου Κρήτης, με ΑΦΜ 09428186, που εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Θωμά Γούμενου (ΑΜΔΣΑ 29667), που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ-ΚΑΘ'ΗΣ ΟΙ ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΛΟΓΟΙ: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία» και τον διακριτικό τίτλο «Eurobank», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αρ.8, με ΑΦΜ 996866969 της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, νομίμως εκπροσωπούμενης, καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ergasias Ανώνυμη Εταιρεία» (ΑΦΜ 094014250), λόγω διάσπασης της τελευταίας, με απόσχιση κλάδου της τραπεζικής δραστηριότητας και σύσταση της πρώτης τραπεζικής εταιρίας (άρθρο 16 Ν.2515/1997 και άρθρα 57 παρ.3 και 59-74 του Ν.4601/2019 Ανακοινώσεις για καταχώριση στο ΓΕΜΗ με αριθμό 31907 και 31909/20.03.2020), υπό την ιδιότητά της ως εκπροσώπου των ομολογιούχων δανειστών (άρθρο 4 του Ν.3156/2003), η οποία παραστάθηκε δια των πληρεξουσίων δικηγόρων της Κωνσταντίνου Αλεξίου (ΑΜΔΣΑ 4518), Σπύρου Λάλα (ΑΜΔΣΑ 7846), Κωνσταντίνου Παπαδιαμάντη (ΑΜΔΣΑ 12110), Λεωνίδα Μαραβέλη (ΑΜ ΔΣΑ 20289) και Κωνσταντίνου Μπάκα (ΑΜΔΣΑ 24492), που κατέθεσαν προτάσεις.

Η ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑ ζητεί να γίνει δεκτή από 11.09.2023 ανακοπής της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου στις 18.09.2023 με αριθμό κατάθεσης 96223/6868/2023, η οποία προσδιορίστηκε να συζητηθεί για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο (ΟΓΑ 41). Επίσης, ζητεί να γίνουν δεκτοί οι από 06.12.2023 πρόσθετοι λόγοι ανακοπής, το δικόγραφο των οποίων κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 06.12.2023 με αριθμό κατάθεσης 130522/9634/2023, που προσδιορίστηκε να συζητηθεί την ίδια ως άνω δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο (ΟΓΑ 60).

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης και μετά την εκφώνηση της από το σχετικό πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως ανωτέρω, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους, αναφέρθηκαν στις προτάσεις τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτές και στα πρακτικά της δίκης.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Η αναφερόμενη στα εισαγωγικά της παρούσας ανακοπή και οι πρόσθετοι λόγοι αυτής, που συνεκφωνήθηκαν λόγω της μεταξύ τους πρόδηλης συνάφειας, υπάγονται στην ίδια διαδικασία, έχουν σχέση κυρίου και παρεμπίπτοντος και πρέπει, ως εκ τούτου, να συνεκδικαστούν (άρθρα 933 παρ. 1 εδαφ. τελευταίο και 285 του ΚΠολΔ).

Η ανακόπτουσα, με την κρινόμενη ανακοπή της ζητεί, για τους διαλαμβανόμενους σ' αυτή λόγους, την ακύρωση: α) της από 28.06.2023 επιταγής προς πληρωμή, συνταχθείσας δυνάμει του ν.δ. 17.07./13.08.1923, β) της με αριθμό 24514/13.07.2023 πράξης περιλήψης κατασχετήριας επιταγής-πρόγραμματος αναγκαστικού πλειστηριασμού ακινήτων της Συμβολαιογράφου Πύργου Ηρακλείου Κρήτης, Δέσποινας Ελητώτη, γ) της εγγραφής της ως άνω επιταγής από 28.06.2023 στο ειδικό βιβλίο κατασχέσεων του Κτηματολογικού Γραφείου Κρήτης, με αριθμό καταχώρισης 4804/11.07.2023, δυνάμει της οποίας κατασχέθηκαν τα περιγραφόμενα, κείμενα στην Ελούντα Κρήτης, ακίνητά της και δ) κάθε επόμενης πράξη εκτέλεσης. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η κρινόμενη ανακοπή, αρμοδίως, καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρο 933 παρ. 1 εδ. α και 3 του ΚΠολΔ), εφόσον εν προκειμένω δεν υφίσταται εκτελεστός τίτλος δυνάμει του οποίου επισπεύδεται η προσβαλλόμενη εκτελεστική διαδικασία, ενώ, στο άρθρο 20.02 του κωδικοποιημένου από 27.07.2016 προγράμματος του επίμαχου ομολογιακού δανείου, συνομολογήθηκε μεταξύ των διαδίκων έγκυρη ρήτρα παρέκτασης, που προβλέπει ρητά ότι και επί των δικών που αφορούν τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, αποκλειστικά αρμόδια είναι τα Δικαστήρια της Αθήνας (βλ. Εφαθ 10683/1986, ΜΠραθ 1440/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), κατά την προκειμένη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ.

ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με τα γενικά άρθρα των ειδικών διαδικασιών 591 επ. ΚΠολΔ, (άρθρα 583, 584, 585, 933 παρ. 1 και 3 και 937 παρ. 3 ΚΠολΔ), έχει δε ασκηθεί εμπρόθεσμα, εντός της κατ' άρθρο 934 παρ. 1 περ. α' ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 147 παρ.2 ΚΠολΔ, προθεσμίας των σαράντα πέντε ημερών από την κατάσχεση, στην οποία δεν συνυπολογίζεται το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη, επέχουσα θέση κατάσχεσης, εγγραφή της επιταγής στα βιβλία κατασχέσεων του Κτηματολογικού Γραφείου Κρήτης έγινε στις 11.07.2023, ενώ η κρινόμενη ανακοπή επιδόθηκε στην καθ'ης στις 18.09.2023 (βλ. προσκομιζόμενη με αριθμό 8501ΣΤ/18.09.2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Πειραιώς Ηλία Αρκουμάνη). Η υπό κρίση ανακοπή, όμως, καθ' ο μέρος ζητείται μ' αυτήν η ακύρωση κάθε επόμενης πράξης εκτέλεσης είναι απαράδεκτη λόγω αοριστίας και πρέπει να απορριφθεί, καθόσον ναι μεν είναι δυνατή, κατά τη διάταξη του άρθρου 69 παρ. 1 περ. δ' ΚΠολΔ, η (συμ)προσβολή πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης που δεν έχουν διενεργηθεί κατά το χρόνο άσκησης της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ και στηρίζονται στις προσβαλλόμενες με αυτήν πράξεις, η ακύρωση των οποίων θα ζητείται υπό τον όρο έκδοσης απόφασης που θα απαγγέλλει την ακυρότητα των τελευταίων πράξεων (βλ. ΑΠ 1437/2012 ΝοΒ 2013,974, ΑΠ 909/2006 ΧρηΔικ 2007,284, ΕφΑθ 955/2011 ΕφΑΔ 2011,675, ΕφΑθ 6499/2007 Δίκη 2008,859 με παρατηρήσεις Κ. Μπέη), οι πράξεις, ωστόσο, αυτές θα πρέπει να προσδιορίζονται στο δικόγραφο της ανακοπής (λ.χ. πλειστηριασμός, περίληψη κατακυρωτικής έκθεσης κλπ). Επομένως, η κρινόμενη ανακοπή πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω, κατά το νόμιμο μέρος της, προκειμένου να κριθεί αν είναι παραδεκτοί, νόμω και ουσία βάσιμοι οι λόγοι της. Περαιτέρω, οι πρόσθετοι λόγοι ανακοπής ασκήθηκαν νομότυπα και εμπρόθεσμα, αφού το δικόγραφο αυτών κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 06.12.2023 και επιδόθηκε στην καθ' ης αυθημερόν (βλ. τη με αριθμό 9011ΣΤ/06.12.2023 έκθεση επίδοσης του ιδίου ως άνω δικαστικού επιμελητή), δηλαδή εντός της οριζόμενης, κατ' άρθρα 585 παρ. 2 εδ. β' ΚΠολΔ (σε συνδυασμό με τα άρθρα 591 παρ. 1 εδ. α' και 614 επ. ΚΠολΔ) και 933 παρ. 1 εδ. γ' ΚΠολΔ, οκταήμερης προθεσμίας, πριν τη συζήτηση της κρινόμενης ανακοπής. Ως εκ τούτου, οι πρόσθετοι λόγοι της κατ' άρθρον 933 του ΚΠολΔ ανακοπής πρέπει να ερευνηθούν περαιτέρω, ως προς το παραδεκτό και τη νομική και ουσιαστική βασιμότητά τους.

Απλή και ταχεία εκτελεστική διαδικασία καθιερώνει το ν.δ. της 17.07/13.08.1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών» που επισπεύδουν τα τραπεζικά ιδρύματα για την ικανοποίηση των αξιώσεών τους από κάθε είδους δάνεια που ασφαλιζονται με ενέχυρο ή υποθήκη. Η έναρξη και η περαιτέρω συνέχιση της ειδικής εταιρικής εκτέλεσης διέπεται ως ένα βαθμό από τους γενικούς κανόνες του ΚΠολΔ,

εφαρμοζόμενοι κι εδώ ευθέως, κατά παραπομπή από το άρθρο 53§2 του ν.δ. της 17.07/13.8.1923. Επομένως, η ειδική εταιρική εκτελεστική διαδικασία ρυθμίζεται, στο στάδιο της προδικασίας της, συνδυαστικά από τις γενικές ρυθμίσεις του ΚΠολΔ και των άρθρων 50, 53 και 57 του ν.δ. της 17.7/13.8.1923, [βλ. άρθρο 53§1-2 ν.δ. της 17.7/13.8.1923 : "1. Εάν το δάνειον κατέστη απαιτητόν εξ οιουδήποτε λόγου, η δανείστρια δικαιούται να προβή εις μεσεγγύησιν ή αναγκαστικήν εκτέλεσιν του ενυποθήκου ακινήτου ή εις αμφότερα. 2. Η μεσεγγύησις και η αναγκαστική εκτέλεσις διέπονται υπό των διατάξεων του κοινού δικαίου, τροποποιουμένων υπό των επομένων άρθρων.", και άρθρο 57§1-2 : " 1. Αναγκαστική εκτέλεσις άρχεται δι' επιδόσεως επιταγής προς πληρωμήν.]. Ουσιώδης παρέκκλιση από το γενικό κανόνα του άρθρου 904 ΚΠολΔ περί περιοριστικής εκεί απαρίθμησης των περιπτώσεων εκτελεστών, εισάγεται επιτρεπτός, δυνάμει του άρθρου ΕισΝΚΠολΔ 52§3, με το ν.δ. της 17.7/13.8.1923 ως προς τον τύπο του εγγράφου που μπορεί να αποτελέσει τον εκτελεστό τίτλο για την επίσπευση της ειδικής εταιρικής εκτέλεσης. Ειδικότερα, από το σύνολο των διατάξεων του νομοθετικού διατάγματος, κυρίως δε από τα άρθρα 50§1, 53§1 και 57§1-2, όπου δεν γίνεται καμιά παραπομπή σε άλλο νομοθετικό κείμενο για το είδος του απαιτούμενου εκτελεστού τίτλου, προκύπτει ότι ως εκτελεστός τίτλος λειτουργεί είτε το συμβολαιογραφικό έγγραφο της από κοινού παραχώρησης υποθήκης και σύναψης της σύμβασης πίστωσης, είτε, στην περίπτωση ξεχωριστής κατάρτισης, ο συνδυασμός του συμβολαιογραφικού εγγράφου παραχώρησης της υποθήκης και το ιδιωτικό έγγραφο σύναψης της πιστωτικής σύμβασης. Η δανειακή σύμβαση είναι δυνατόν να καταρτίζεται και με απλό ιδιωτικό έγγραφο, κατά τη γενική αρχή του ατύπου του ΑΚ, καθώς κατά την αναφορά του άρθρου 50 του ν.δ. στο συμβολαιογραφικό έγγραφο, αυτό νοείται ως ο απαραίτητος τύπος για τη σύσταση της υποθήκης. Καθώς, όμως, στην πλειονότητα των περιπτώσεων οι δύο αυτές δικαιοπραξίες καταρτίζονται ταυτόχρονα και συμπεριλαμβάνονται στο ίδιο έγγραφο, έχει επικρατήσει στην πράξη η τήρηση του συμβολαιογραφικού εγγράφου και για τη σύσταση της δανειακής σύμβασης, επίσης. Δεύτερη σημαντική διαφορά ως προς την διαδικαστικές προϋποθέσεις της προδικασίας της εκτέλεσης εντοπίζεται στη μη ανάγκη περιαφής του εκτελεστηρίου τύπου επί του απογράφου του εκτελεστού τίτλου, κατά το άρθρο ΚΠολΔ 918§1. Όπως συνάγεται από τον συνδυασμό των άρθρων 40§1-2 και 57§1 του ν.δ. της 17.7/13.8.1923, περιαφή αντιγράφου του εκτελεστού τίτλου, με την έννοια της περιαφής του απογράφου εκ του εκτελεστού τίτλου, δεν απαιτείται, καθώς δεν επιδίδεται στον οφειλέτη αντίγραφο ολόκληρου του εκτελεστού τίτλου, δηλαδή του συμβολαιογραφικού εγγράφου παραχώρησης της υποθήκης και σύστασης της δανειακής σύμβασης, παρά μόνο περίληψη αυτού. Βασικότατη διαφοροποίηση εισάγεται με το ν.δ. της 17.7/13.8.1923,

ως προς τον τρόπο επιβολής της αναγκαστικής κατάσχεσης στο ενυπόθηκο ακίνητο, σε σύγκριση με την γενική διαδικασία του ΚΠολΔ. Πιο συγκεκριμένα, στην ειδική εταιρική εκτέλεση, η εγγραφή της επιταγής στα βιβλία κατασχέσεων, η οποία θα πρέπει να έπεται χρονικά, έστω και για ελάχιστο χρόνο, χωρίς υποχρέωση τήρησης της τριήμερης προθεσμίας του άρθρου ΚΠολΔ 926§1, της επίδοσής της στον οφειλέτη, λειτουργεί ως κατάσχεση, παράλληλα και ως πρώτη μετά την επίδοση της επιταγής πράξη εκτέλεσης. Παρ' όλα αυτά, όμως, δεν μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η συγκεκριμένη εγγραφή μπορεί να πραγματοποιηθεί από τη δανειστρία τράπεζα απρόθεσμα, καθώς ισχύει και επί της ειδικής αυτής εκτελεστικής διαδικασίας, ελλείψει διαφορετικής ρύθμισης, η ετήσια δικονομική προθεσμία ενέργειας που εισάγει κατά βασική αρχή ο κανόνας του άρθρου ΚΠολΔ 926§2. Τα αποτελέσματα της ανωτέρω εγγραφής είναι ταυτόσημα με εκείνα της επιβολής αναγκαστικής κατάσχεσης κατά το κοινό δικονομικό δίκαιο, και επέρχονται ως προς όλα τα συνδεόμενα πρόσωπα (οφειλέτης, τρίτος κύριος ή νομέας, τρίτοι, συναλλασσόμενοι με τον οφειλέτη) με την πραγματοποίηση της εγγραφής και μόνο, χωρίς ανάγκη τήρησης οποιασδήποτε άλλης διατύπωσης, δημοσίευσης ή κοινοποίησης της πράξης εγγραφής της επιταγής. Επιπρόσθετα, με την εγγραφή της επιταγής στα βιβλία κατασχέσεων επέρχεται και ένα περαιτέρω ευνοϊκό προς τις δανειστρίες τράπεζες αποτέλεσμα, το οποίο ορίζεται στο άρθρο 52§1 ν.δ. της 17.7/13.8.1923 και αφορά την προνομιακή εξασφάλιση των τόκων της εκτελούμενης αξίωσης από ένα έτος πριν την ημέρα της επέχουσας θέση κατασχέσεως εγγραφής και έπειτα, ακόμη και αν το κεφάλαιο της οφειλής δεν ορίστηκε ως τοκοφόρο, κατ' απόκλιση του γενικού κανόνα του άρθρου ΑΚ 1289. Τέλος, η ανωτέρω εγγραφή αφετηριάζει την προθεσμία των σαράντα πέντε ημερών, κατ' άρθρο 934§1 εδ. α' ΚΠολΔ, άσκησης ανακοπής εναντίον πράξεων της προδικασίας της εκτέλεσης, κατά τους γενικούς κατά τα άλλα κανόνες του ΚΠολΔ. Την πρώτη μετά την επιταγή πράξη εκτέλεσης, δηλαδή την κατάσχεση μέσω της ιδιότυπης αυτής μεθόδευσης, ακολουθεί η χορήγηση παραγγελίας για σύνταξη προγράμματος πλειστηριασμού από την επισπεύδουσα τράπεζα ή Α.Ε. προς συμβολαιογράφο του τόπου όπου βρίσκεται το ενυπόθηκο ακίνητο, βάσει του άρθρου 59§1 του ν.δ.. Ο χρόνος χορήγησης αυτής της παραγγελίας επιλέγεται ελεύθερα από την επισπεύδουσα δανειστρία τράπεζα ή ανώνυμη εταιρία, χωρίς τον περιορισμό της παρόδου της ελάχιστης τριήμερης του άρθρου 926§1 ΚΠολΔ. Η ταχύτητα της διαδικασίας, προς την εξυπηρέτηση της οποίας έχουν εισαχθεί εν συνόλω οι ρυθμίσεις του ν.δ. 17.07/13.08.1923, και η μη θέτουσα ειδικό χρονικό περιορισμό πρόβλεψη, που συνάγεται από το συνδυασμό των άρθρων 57§§1,3-4 και 59§1, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η επισπεύδουσα μπορεί να δώσει την ανωτέρω παραγγελία στο συμβολαιογράφο, συνοδευόμενη βέβαια και από τα κατωτέρω διαδικαστικά έγγραφα

εκτέλεσης, αμέσως μετά την εγγραφή της επιταγής προς εκτέλεση στα βιβλία κατασχέσεων, εν συνεχεία δε ο τελευταίος να προχωρήσει, επίσης, χωρίς καμία καθυστέρηση στο επόμενο στάδιο της διαδικασίας. Η συγκεκριμένη παραγγελία προς τον συμβολαιογράφο δεν είναι απαραίτητο να περιβληθεί ορισμένο τύπο και είναι, συνεπώς, δυνατό να χορηγείται και μέσω απλού ιδιωτικού εγγράφου διαβιβαζόμενου σε αυτόν, συνοδευόμενη, πάντως, απαιτητάς μετά των "εγγράφων εκτέλεσης", δηλαδή όλων εκείνων των εγγράφων από το περιεχόμενο των οποίων προκύπτει η εξαιρετική νομιμοποίηση, αφενός, της επισπεύδουσας τράπεζας ή εταιρίας για χρήση της ειδικής εκτελεστικής διαδικασίας και, αφετέρου, του ίδιου του συμβολαιογράφου για συμμετοχή στην προδικασία του πλειστηριασμού του συγκεκριμένου ενυποθήκου ακινήτου. Αντλώντας όλα τα απαραίτητα κατ' άρθρο 995§ εδ.β' ΚΠολΔ στοιχεία, μέσω των ανωτέρω εγγράφων, θα πρέπει να περιέρχεται ο συμβολαιογράφος σε θέση να συντάξει νομίμως το πρόγραμμα πλειστηριασμού, το αναγκαίο περιεχόμενο του οποίου ταυτίζεται με τα γενικώς ισχύοντα δεδομένα για τον τρόπο δημοσίευσης του αποσπάσματος κατασχήτηριας έκθεσης στη γενική εκτελεστική διαδικασία. Όσον αφορά την εκτίμηση της αξίας του ενυποθήκου ακινήτου, η οποία στη γενική εκτελεστική διαδικασία γίνεται κατά την επιτόπια μετάβαση του δικαστικού επιμελητή στο υπό κατάσχεση ακίνητο και δηλώνεται στην έκθεση κατάσχεσης, στην ειδική εταιρική εκτέλεση, ελλείψει τέτοιας προδικασίας, η αξία του ακινήτου εκτιμάται το πρώτον από τον συμβολαιογράφο, ως τον αρμόδιο επί του πλειστηριασμού υπάλληλο, και μάλιστα, χωρίς ανάγκη αναφοράς από τον ίδιο του τρόπου με τον οποίο την υπολόγισε και, στη συνέχεια, δήλωσε. Παράλληλα, ο συμβολαιογράφος έχει ως μόνη δυνατότητα και ταυτόχρονα υποχρέωση ελέγχου αυτήν τη λειτουργικής του αρμοδιότητας προς διενέργεια των πράξεων προδικασίας του πλειστηριασμού, καθώς και της εξωτερικής - τυπικής νομιμότητας της επισπευδόμενης εκτέλεσης, χωρίς περαιτέρω εξουσία ελέγχου της ουσιαστικής βασιμότητας της εκτελούμενης αξίωσης και των εσωτερικών ελαττωμάτων του εκτελεστού τίτλου, τα οποία θα κριθούν, κατά τα γενικώς ισχύοντα, μέσω ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ. Όσον αφορά την προθεσμία δημοσίευσης του προγράμματος πλειστηριασμού στο κοινό, αυτή θα υπολογιστεί με βάση το γενικό περί του ρυθμιστέου ζητήματος άρθρο του ΚΠολΔ, δηλαδή πλέον το άρθρο 995§4 εδ.β' ΚΠολΔ, το οποίο προβλέπει δεκαπενθήμερη μετά την κατάσχεση προθεσμία δημοσίευσης των απαραίτητων της προδικασίας του πλειστηριασμού στοιχείων και εγγράφων στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ), καταργούμενης στο εξής της οποιασδήποτε άλλης μορφής δημοσίευσης στον Τύπο. Η αναγωγή στον ΚΠολΔ γίνεται εν προκειμένω λόγω έλλειψης ειδικής ρύθμισης στο ν.δ., μετά την κατάργηση, μέσω της εισαγωγής του ΕισΝΚΠολΔ...

(ΕισΝΚΠολΔ άρ. 52§3), του άρθρου 60 του διατάγματος, που περιείχε ρύθμιση (τροποποιηθείσα μάλιστα, λόγω των αμφισβητήσεων που είχε προκαλέσει η αρχική μορφή του άρθρου, με το άρθρο 2 του α.ν. 90/1936 επί του ζητήματος, βλ. και ΟΛΑΠ 17/1987, ΕΛΛΔνη, σ.36., Π. Μάζης, Εμπράγμια εξασφάλιση Τραπεζών και Ανωνύμων Εταιριών, 1993, σ. 500-502, Κ. Παναγόπουλος, Δ 23, σ. 163). Ήδη δε μετά την κατάργηση του άρθρου ΚΠολΔ 999 με τον ν. 4335/2015, για εκτελέσεις των οποίων η επίδοση επιταγής προς εκτέλεση πραγματοποιείται μετά την 01.01.2016, η προθεσμία δημοσίευσης του προγράμματος, θα υπολογιστεί βάσει του άρθρου ΚΠολΔ 995§4 εδ.β', δηλαδή έως την δέκατη πέμπτη ημέρα από την κατάσχεση, ως "κατάσχεση" βέβαια, νοούμενη εδώ η εγγραφή της επιταγής προς πληρωμή στο βιβλίο κατασχέσεων. Ως προς τον χρόνο, ωστόσο, επίδοσης του ανωτέρω προγράμματος στον οφειλέτη και τον τρίτο κύριο ή νομέα του ενυπόθηκου ακινήτου, το άρθρο 59 του ν.δ. της 17.7/13.8.1923, διατηρώντας άθικτη την ισχύ του και μετά τον ΕισΝΚΠολΔ, αφενός το ίδιο δεν τάσσει καμία προθεσμία επίδοσης του προγράμματος πλειστηριασμού σε αυτά τα πρόσωπα, αφετέρου, η ύπαρξή του δεν επιτρέπει την, ευθεία τουλάχιστον, εφαρμογή του ΚΠολΔ ως προς την προθεσμία επίδοσης, και για το λόγο αυτό προτείνεται, κατά μια άποψη, η παραδοχή του απρόθεσμου αυτής, ενώ, κατ' άλλη ορθότερη άποψη, η αναλογική εφαρμογή της προθεσμίας δημοσίευσης του προγράμματος κατ' άρθρο 995§4 εδ.β' ΚΠολΔ, με σκοπό την εξασφάλιση δυνατότητας έγκαιρης ενημέρωσης των καθ'ων η εκτέλεση και αποτελεσματικής προπαρασκευής της πιθανής άμυνάς τους. Οι ανωτέρω προθεσμίες τηρούνται παρομοίως και στην περίπτωση εκ νέου δημοσίευσης και επίδοσης προγράμματος πλειστηριασμού λόγω υποβολής δήλωσης συνέχισής του, εξαιτίας ματαίωσης διεξαγωγής του κατά την αρχικώς ορισθείσα ημερομηνία, δυνάμει του άρθρου 973§1 ΚΠολΔ, εφαρμοζόμενο και στον πλειστηριασμό ακινήτων μέσω της παραπομπής του άρθρου 995§5 ΚΠολΔ. Οι διατάξεις του άρθρου 995 ΚΠολΔ εφαρμόζονται, όπως μνημονεύτηκε, (με τις κατάλληλες βέβαια προσαρμογές εξαιτίας της μη παρεμβολής δικαστικού επιμελητή, ως οργάνου της εκτέλεσης) και στην ειδική διαδικασία του ν.δ. της 17.7/13.8.1923, όσον αφορά, εκτός από το απαραίτητο περιεχόμενο του προγράμματος πλειστηριασμού, τα πρόσωπα προς τα οποία αυτό πρέπει να κοινοποιείται, αλλά και τις έννομες συνέπειες μη τήρησης των διατυπώσεων του, ιδίως την πρόκληση απόλυτης δικονομικής ακυρότητας του προγράμματος, δυνάμει του τελευταίου εδαφίου της §4 (βλ. ΑΠ 197/2003 ΕΛΛΔνη 2003.437, ΑΠ 1611/2000 ΕΛΛΔνη.699, ΜΕΦΑΝΚρητ 148/2022 ΤΝΠ QUALEX, ΕφΘεσ 259/2008 Αρμ 2009.912 με σχόλιο Α.Ταμαμίδη, ΕφΘεσ 1634/1990, ΕΛΛΔνη 1994, 159). Η ακυρότητα που προκαλείται από την έλλειψη ή το εκπρόθεσμο των κοινοποιήσεων και της δημοσίευση του προγράμματος του πλειστηριασμού, η οποία κατά τα ανωτέρω επέρχεται χωρίς την

συνδρομή του στοιχείου της βλάβης, μπορεί να προβληθεί, τόσο κατά το πρώτο στάδιο της αναγκαστικής εκτέλεσης, ήτοι εντός της προθεσμίας των σαράντα πέντε ημερών από την κατάσχεση, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 934 παρ.1 α' ΚΠολΔ, όσο και εντός της προθεσμίας της παρ.2 του ίδιου άρθρου, βάλλουσα κατά του ίδιου του πλειστηριασμού, σύμφωνα με τις ρητές διατάξεις των άρθρων 955 παρ.2 εδ.τελευταίο και 995 παρ.4 εδ. τελευταίο του ΚΠολΔ (βλ. *Μάζη, σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα, Ερμηνεία ΚΠολΔ2, άρθρο 934, αρ.9, ΕφΑθ 4872/1984 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ*).

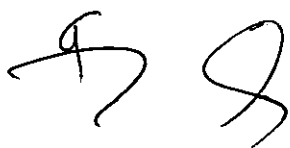
Στην προκειμένη περίπτωση, **με τον τρίτο** λόγο, η ανακόπτουσα αιτείται την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων, επικαλούμενη ότι κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 995 παρ.4 ΚΠολΔ, το οποίο εφαρμόζεται συμπληρωματικά, η καθ'ης δημοσίευσε το πρόγραμμα του πλειστηριασμού εκπρόθεσμα και δη, ότι ενώ η εγγραφή της επέχουσας θέσης κατάσχεσης επιταγής της καθ'ης στα βιβλία του Κτηματολογίου, έλαβε χώρα στις 11.07.2023, η Συμβολαιογράφος Πύργου Ηρακλείου Δέσποινα Ελιώτη, δεν δημοσίευσε περίληψη του προγράμματος εντός 15 ημερών, ήτοι μέχρι τις 26.07.2023, αλλά στις 31.07.2023, ενώ κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 995 παρ.1 ΚΠολΔ, που εφαρμόζεται αναλογικά, δεν της επέδωσε αντίγραφο αυτού την επομένη της σύνταξής του, αλλά εκπροθέσμως και δη μετά και την κατά τα ανωτέρω δημοσίευση του προγράμματος, στις 08.09.2023. Ο υπό κρίση λόγος, κατά το σκέλος του με το οποίο ζητείται η ακύρωση της επιταγής προς πληρωμή και της εγγραφείσας δυνάμει αυτής κατάσχεσης, πρέπει να απορριφθεί ως νομικά αβάσιμος, διότι, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην παραπάνω μείζονα πρόταση, οι αποδιδόμενες με αυτόν πλημμέλειες της εκτελεστικής διαδικασίας και αληθείς υποτιθέμενες δεν επιδρούν στο κύρος τους. Ειδικότερα, τα αποτελέσματα της εγγραφής της επιταγής στα βιβλία κατασχέσεων είναι ταυτόσημα με εκείνα της επιβολής αναγκαστικής κατάσχεσης κατά το κοινό δικονομικό δίκαιο, και επέρχονται ως προς όλα τα συνδεόμενα πρόσωπα (οφειλέτης, τρίτος κύριος ή νομέας, τρίτοι, συναλλασσόμενοι με τον οφειλέτη) με την πραγματοποίηση της εγγραφής και μόνο, χωρίς ανάγκη τήρησης οποιασδήποτε άλλης διατύπωσης, δημοσίευσης ή κοινοποίησης της πράξης εγγραφής της επιταγής. Περαιτέρω, ο ίδιος λόγος, κατά το σκέλος που βάλλει κατά του κύρους της με αριθμό 24514/31.07.2023 πράξης περίληψης κατασχετήριας επιταγής-προγράμματος αναγκαστικού πλειστηριασμού ακινήτου της Συμβολαιογράφου Πύργου Ηρακλείου Κρήτης, Δέσποινας Ελιώτη, με την αιτίαση αφενός μεν ότι επιδόθηκε στον καθ'ου εκπροθέσμως, στις 08.09.2023, αφετέρου, δε, ότι δεν δημοσιεύθηκε εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την κατάσχεση στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης, είναι παραδεκτός και νόμιμος, στηριζόμενος στις διατάξεις των άρθρων 57

και 59 του ν.δ. 17-7/13-8-1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιριών» 159 παρ.1 , 933, 934 παρ.1^ο και 995 παρ.4 ΚΠολΔ, καθόσον, κατά τα διαλαμβανόμενα στην παραπάνω μείζονα πρόταση επί εκτέλεσης που επισπεύδεται κατά το ν.δ. 17-7/13-8-1923 περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιριών εφαρμόζεται το άρθρο 995 παρ.4 του ΚΠολΔ, που επιβάλλει την επί ποινή ακυρότητας του πλειστηριασμού, εντός δεκαπέντε ημερών από την ημέρα της κατάσχεσης, δημοσίευση του επέχοντος θέσης περίληψης κατασχετήριας έκθεσης, προγράμματος του πλειστηριασμού, στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης και την εντός της προθεσμίας του άρθρου αυτού κοινοποίησή του στα προβλεπόμενα στο άρθρο 59 του ν.δ. της 17.7/13.8.1923 πρόσωπα. Ο λόγος, δε, αυτός πρέπει να γίνει δεκτός και ως βάσιμος από ουσιαστικής άποψης, και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη ως άνω πράξη, καθόσον από την καθ' ης συνομολογείται, με τις προτάσεις της (άρθρο 352 παρ.1 ΚΠολΔ), ότι η επιταγή προς πληρωμή εγγράφηκε στα βιβλία του αρμόδιου Κτηματολογικού Γραφείου στις 11.07.2023 και η με αριθμό 24514/31.07.2023 πράξη περίληψης κατασχετήριας επιταγής-πρόγραμμα αναγκαστικού πλειστηριασμού ακινήτου της Συμβολαιογράφου Πύργου Ηρακλείου Κρήτης, Δέσποινας Ελιώτη, δημοσιεύθηκε στις 31.07.2023, ήτοι μετά την παρέλευση της προθεσμίας των δεκαπέντε ημερών, που προβλέπει η διάταξη του άρθρου 995 παρ.4 ΚΠολΔ, ενώ η επίδοση στην ανακόπτουσα έλαβε χώρα μετά τη δημοσίευση του προγράμματος, στις 08.09.2023. Κατόπιν αυτών, πρέπει να ακυρωθεί η με αριθμό 24514/31.07.2023 πράξη περίληψης κατασχετήριας επιταγής-πρόγραμμα αναγκαστικού πλειστηριασμού ακινήτου της Συμβολαιογράφου Πύργου Ηρακλείου Κρήτης, Δέσποινας Ελιώτη, ενώ παρέλκει η έρευνα των λοιπών λόγων ανακοπής που βάλλουν κατά του κύρους της ίδιας πράξης (7^ος λόγος όπως συμπληρώθηκε με τον δεύτερο πρόσθετο λόγο, 1^ος λόγος κατά το επικουρικό σκέλος αυτού και 1^ος πρόσθετος λόγος).

Μετά τη θεσμοθέτηση της διορθωτικής ανακοπής (άρθρο 954 παρ. 4 ΚΠολΔ) από το Ν. 2298/1995, η ατελής ή ανακριβής περιγραφή του ακινήτου στην έκθεση κατάσχεσης σπάνια θα οδηγεί στην ακυρότητά της με τη συνδρομή του στοιχείου της δικονομικής βλάβης (άρθρο 159 αριθ. 3 ΚΠολΔ), που οφείλει να επικαλεστεί ο καθ' ου η εκτέλεση. Πλημμέλειες αναγόμενες στην περιγραφή του κατασχεθέντος ακινήτου με τα συστατικά και τα παραρτήματα αυτού ή του τόπου πλειστηριασμού, όπως και κάθε έλλειψη της έκθεσης κατάσχεσης δικαιολογούν την ανακοπή του άρθρου 954 παρ. 4 ΚΠολΔ, η οποία είναι ιδιώνυμη ανακοπή, που προσομοιάζει με αίτηση για τη λήψη ρυθμιστικού μέτρου της αναγκαστικής εκτέλεσης και δεν εξομοιώνεται με εκείνη του άρθρου 933, διότι δεν προσβάλλει το κύρος των πράξεων της εκτέλεσης, ούτε οδηγεί σε

ακύρωση της κατάσχεσης. Έτσι, ο οφειλέτης δεν έχει, παράλληλα με την ανακοπή του άρθρου 954 παρ. 4 ΚΠολΔ, δυνατότητα να ασκήσει και την ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ, επιδιώκοντας την ακύρωση της έκθεσης κατάσχεσης λόγω των προαναφερθεισών πλημμελειών, διότι ο νομοθέτης, διευρύνοντας το αντικείμενο της ανακοπής του άρθρου 954 ΚΠολΔ με την προσθήκη ως λόγων διόρθωσης όχι μόνο της ατελούς περιγραφής, αλλά και κάθε είδους άλλης ατέλειας ή παράλειψης της κατασχετήριας έκθεσης, σκόπευε για λόγους επιτάχυνσης της εκτελεστικής διαδικασίας στο στάδιο της κατάσχεσης να καταργήσει μερικώς το δυνατό περιεχόμενο των λόγων της κατά το άρθρο 933 ΚΠολΔ ανακοπής, εκείνων ακριβώς που αναφέρονται στο άρθρο 954 παρ. 4 ΚΠολΔ και να περιορίσει τη δυνατότητα άσκησης της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ με παράλληλη επίκληση ακυρότητας λόγω πρόκλησης δικονομικής ή περιουσιακής βλάβης, μόνο στις περιπτώσεις εκείνες που προτείνονται ελλείψεις της έκθεσης κατάσχεσης ιδιαίτερα σοβαρές, όπως π.χ. έλλειψη σύμπραξης ή υπογραφής της έκθεσης από τον κατά νόμο απαιτούμενο μάρτυρα, που δεν επιδέχονται ίση με απλή διόρθωση μέσω της ανακοπής του άρθρου 954 παρ. 4 ΚΠολΔ. Μόνο, με άλλα λόγια, όταν η πλημμέλεια της περιγραφής δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με απλή διόρθωση της έκθεσης κατάσχεσης, είναι, δηλαδή, ιδιαίτερα σοβαρή και προκαλεί αμφιβολίες ως προς την ταυτότητα του κατασχεμένου, προκαλείται ακυρότητα της κατάσχεσης, η οποία κηρύσσεται ύστερα από ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ και εφόσον συντρέχει αναπότρεπτη άλλως βλάβη. Αν, όμως, τέτοια (δικονομική) βλάβη δεν μπορεί να είναι νοητή, διότι υπάρχει δυνατότητα επαρκούς θεραπείας των ελλείψεων της κατασχετήριας έκθεσης με τη διόρθωση κατά το άρθρο 954 παρ. 4 ΚΠολΔ, η ανακοπή του άρθρου 933 του ίδιου Κώδικα δεν θα μπορεί να ευδοκιμήσει. Η τυχόν εσφαλμένη εκτίμηση από το δικαστικό επιμελητή ή τον πραγματογνώμονα της αξίας των κατασχεθέντων και της τιμής πρώτης προσφοράς ή η ατελής ή ανακριβής περιγραφή στην έκθεση κατάσχεσης του ακινήτου με τα συστατικά του ή με τα κατασχεθέντα παραρτήματα δεν καθιστά άκυρη την έκθεση κατάσχεσης, αλλά παρέχει το δικαίωμα στον έχοντα έννομο συμφέρον να ασκήσει την ανακοπή του άρθρου 954 παρ. 4 ΚΠολΔ, κατά τις διατάξεις των άρθρων 686 επ. ΚΠολΔ, ζητώντας τη διόρθωση της έκθεσης κατάσχεσης και της περίληψης αυτής (βλ. ΑΠ 1687/2005 ΕλλΔνη 2008,1031, ΑΠ 1497/2003 ΕλλΔνη 2004,433, ΕφΑθ 3728/2011 ΕλλΔνη 2012,946, ΕφΠειρ 824/2004 ΕλλΔνη 2006,865, ΕφΠατρ 452/2013 ΕφΑΔ 2014,316, ΕφΛαρ 766/2002 ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ 2003,210). Η διάταξη του άρθρου 954 παρ.4 εφαρμόζεται και επί εκτέλεσης κατά το ν.δ. 17.7./13.8.1923 (βλ. Κιουπσιόδου-Στρατουδάκη, σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα, Ερμηνεία ΚΠολΔ2, άρθρο 954 αρ.11). Τέλος, όπως προκύπτει από το άρθρ. 3 του ν.δ. 4001/1959, η περιγραφή του ενυπόθηκου ακινήτου που απαιτείται να υπάρχει στην επιταγή κατά το άρθρ. 57 παρ 2 του ανωτέρω

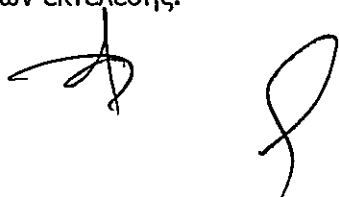

ν.δ. αρκεί να συμπίπτει με την αναφερόμενη στο συμβολαιογραφικό έγγραφο περιεχόμενη περιγραφή του ενυπόθηκου ακινήτου, ενώ αναλυτική περιγραφή θα ακολουθήσει στο πρόγραμμα πλειστηριασμού που θα εκδοθεί (βλ. ΑΠ 11/1969 ΝοΒ 17,530, ΕφΚερκ 24/2002 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 2217/1996, ΝοΒ 1998, 58).

Στην προκειμένη περίπτωση, **με τον πρώτο λόγο** ανακοπής, κατά το κύριο σκέλος αυτού, η ανακόπτουσα επικαλείται ακυρότητα της επιταγής προς πληρωμή, λόγω αοριστίας αυτής, διότι δεν αναγράφονται σε αυτήν: α) τα κτίσματα που αποτελούν τα ξενοδοχειακά συγκροτήματα Elounda Beach και Elounda Bay Palace και αν αυτά είναι μόνομπλοκ ξενοδοχεία ή οικίσκοι, β) τα δωμάτια του κάθε ξενοδοχείου ή έστω το σύνολο των δωματίων, γ) τα καταστήματα πώλησης διαφόρων ειδών για τους πελάτες που υπάρχουν εντός του ξενοδοχείου, δ) τις αίθουσες συνεδριάσεων, τα spa, τα εστιατόρια του κάθε ξενοδοχείου, ή έστω αθροιστικά οι συνεδριακές αίθουσες, ε) οι κολυμβητικές δεξαμενές τόσο στους εξωτερικούς χώρους, όσο και σε κάποιους οικίσκους, στ) τα παραρτήματα και τα παρακολουθήματα, ήτοι ενδεικτικά ο εξοπλισμός των δωματίων, των εστιατορίων, των κουζινών, των παραλιών, των spa, των συνεδριακών αιθουσών, των χώρων υποδοχής και την κατάσταση αυτών και ζ) τις οργανωμένες παραλίες. Ότι η αοριστία αυτή δεν αναιρείται από το γεγονός ότι τα παραρτήματα αυτά περιγράφονται στο συμβόλαιο παροχής υποθήκης, της προκαλεί, δε, ανεπανόρθωτη βλάβη, το μεν διότι δεν δίδεται η πραγματική εικόνα του ακινήτου για τους υποψήφιους πλειοδότες και για την προσφορά που αυτοί θα κάνουν κατά την πλειοδοσία, το δε για την αποτίμηση που θα αποτελέσει την πρώτη προσφορά. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, ο υπό κρίση λόγος, πρέπει να απορριφθεί, ως νομικά αβάσιμος, διότι κατά τα διαλαμβανόμενα στην παραπάνω νομική σκέψη, η περιγραφή του ενυπόθηκου ακινήτου που απαιτείται να υπάρχει στην επιταγή κατά το άρθρ. 57 παρ 2 του ανωτέρω ν.δ. αρκεί να συμπίπτει με την αναφερόμενη στο συμβολαιογραφικό έγγραφο περιεχόμενη περιγραφή του ενυπόθηκο ακινήτου, γεγονός που συνομολογείται με το υπό κρίση δικόγραφο, σε κάθε, δε, περίπτωση, διότι οι αποδιδόμενες από την ανακόπτουσα πλημμέλειες, δεν καθιστούν την επιταγή άκυρη, καθόσον δεν προκαλούν αμφιβολίες ως προς την ταυτότητα της κατασχεθείσας ακίνητης περιουσίας της ανακόπτουσας και, συνεπώς, δεν συνδέονται με την, κατ' άρθρο 159 αρ. 3 ΚΠολΔ, πρόκληση συγκεκριμένης βλάβης για την τελευταία, η οποία δεν μπορεί να αποκατασταθεί διαφορετικά παρά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας. Αντίθετα, επιδέχονται θεραπεία με την εκ μέρους της ανακόπτουσας άσκηση της κατ' άρθρο 954 παρ. 4 ΚΠολΔ ανακοπής.

Με τον δεύτερο λόγο ανακοπής, η ανακόπτουσα αιτείται την ακύρωση της επιταγής προς πληρωμή, επικαλούμενη έλλειψη εννόμου συμφέροντος της καθ' ης.

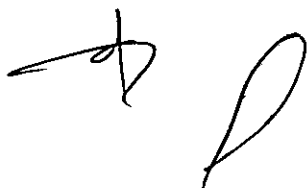
Ειδικότερα, εκθέτει ότι ως προς το ποσό των 70.000.000 ευρώ, που αφορούσε δόση του ομολογιακού δανείου συνολικού ύψους 300.000.0000 ευρώ, έχει η καθ'ης έχει ήδη εκδώσει τη με αριθμό 10439/19.11.2019 διαταγή πληρωμής του Δικαστηρίου αυτού, δυνάμει της οποίας διατάχθηκε η ίδια και οι εγγυητές της να καταβάλουν για κεφάλαιο, πλέον συμβατικών τόκων υπερημερίας από την καταγγελία του ΚΟΔ, ήτοι από 29.03.2019 μέχρι την εξόφληση και με εξάμηνο ανατοκισμό των τόκων, καθώς και το ποσό των 776.440 ευρώ για δικαστική δαπάνη. Ότι κατά της διαταγής πληρωμής έχει ασκήσει ανακοπή ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, καθώς και ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου αίτηση αναστολής, επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθμό 2178/2020 απόφαση, που ανέστειλε την εκτέλεση αυτής, μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ανακοπής. Ότι επί της ανακοπής εκδόθηκε η με αριθμό 1820/2023 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που ανέβαλε, κατ' άρθρο 249 ΚΠολΔ, την έκδοση απόφαση, μέχρι την έκδοση αμετάκλητης απόφασης επί της ανακοπής κατά της επιταγής που τους επιδόθηκε, κάτωθι αντιγράφου εξ απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής, καθώς και αγωγές περί αναγνώρισης ακυρότητας της από 28.03.2019 καταγγελίας. Ότι δυνάμει της διαταγής πληρωμής η καθ'ης επέβαλε συντηρητικές κατασχέσεις εις χείρας τρίτων. Ότι η καθ'ης έχει εξαντλήσει το δικαίωμά της να απαιτήσει το ποσό αυτό εκ νέου με την προσβαλλόμενη επιταγή, και εκ τούτου αυτή είναι άκυρη ως προς όλο το ποσό, επικουρικά, δε, ως προς το συγκεκριμένο ποσό των 70.000.000 ευρώ. Τέλος, επικαλείται ότι η εκτέλεση έχει ανασταλεί με την παραπάνω απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου, και ως εκ τούτου η καθ'ης δεσμεύεται νομικά να μην επισπεύσει εκτέλεση. Ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως νομικά αβάσιμος. Τούτο διότι η επιταγή προς πληρωμή με το ν.δ. 17.7/13.8.1923, η οποία από την καταχώριση στο βιβλίο κατασχέσεων ισχύει ως αναγκαστική κατάσχεση, είναι ιδιότυπος εκτελεστός τίτλος, το έγκυρο του οποίου δεν επηρεάζει η προηγούμενη έκδοση διαταγής πληρωμής για την απαίτηση και δεν αναιρεί το έννομο συμφέρον του δανειστή να επισπεύσει εκτέλεση (βλ. *Εφθεσ 576/1995 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ*). Στην υπό κρίση, δε, περίπτωση, ουδόλως δύναται να στοιχειοθετηθεί έλλειψη εννόμου συμφέροντος της καθ'ης να επισπεύσει εκτέλεση κατά τις διατάξεις του ν.δ. 17.7/13.8.1923, δεδομένου ότι, όπως η ίδια η ανακόπτουσα εκθέτει, η εκτελεστότητα της αριθμό 10439/19.11.2019 διαταγής πληρωμής έχει ανασταλεί. Απορριπτέος, εξάλλου, ως μη νόμιμος τυγχάνει και ισχυρισμός περί νομικής δέσμευσης της καθ'ης από τη με αριθμό 2178/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, καθόσον η αναστολή αυτή αφορά την εκτελεστότητα μόνο της συγκεκριμένης διαταγής πληρωμής και όχι έτερων εκτελεστών τίτλων, ή διαδικασιών εκτέλεσης.

Από τις διατάξεις των άρθρων 904, 915, 916 και 924 ΚΠολΔ συνάγεται ότι η επιταγή προς εκτέλεση, η οποία συνιστά την προδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης, πρέπει να περιέχει βέβαιη και εκκαθαρισμένη την απαίτηση, για την οποία επισπεύδεται η εκτέλεση, κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα. Δεν είναι βέβαιη η απαίτηση, όταν από τον τίτλο προκύπτει ότι αυτή τελεί υπό αναβλητική αίρεση ή προθεσμία, πριν την πλήρωση της αίρεσης ή την πάροδο της προθεσμίας, αφού μέχρι τη συντέλεση των γεγονότων αυτών δεν υφίσταται υποχρέωση του οφειλέτη και αντίστοιχο δικαίωμα του δανειστή, προς ικανοποίηση του οποίου αποσκοπεί η αναγκαστική εκτέλεση. Η πλήρωση της αίρεσης ή η πάροδος της προθεσμίας, εφόσον στην τελευταία περίπτωση δεν μπορεί να βρεθεί ημερολογιακά, πρέπει να αποδεικνύονται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο, που έχει αποδεικτική δύναμη, έναντι του οφειλέτη, σύμφωνα με τα άρθρα 432 επ. ΚΠολΔ και το οποίο πρέπει να επιδίδεται στον καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη, ως συμπλήρωμα του εκτελεστού τίτλου, μαζί με την επιταγή προς εκτέλεση, προκειμένου αυτός να μπορεί να εναντιωθεί, ασκώντας ανακοπή κατά της εκτέλεσης. Εκκαθαρισμένη είναι η απαίτηση, όταν από τον τίτλο προκύπτει κατά ποσό και ποιόν, είναι δε εκκαθαρισμένη η χρηματική απαίτηση και όταν το ποσό αυτής δεν είναι ακριβώς καθορισμένο, αλλά μπορεί να εξευρεθεί με τη διενέργεια μαθηματικών πράξεων (βλ. *ΑΠ 1016/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ*). Αν η επιταγή δεν περιέχει τα ανωτέρω στοιχεία, επέρχεται ακυρότητα που κηρύσσεται από το δικαστήριο με την προϋπόθεση ότι η αοριστία επιφέρει στον καθ' ου η εκτέλεση δικονομική βλάβη, η οποία δεν μπορεί να επανορθωθεί άλλως, παρά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας. Αν η επιταγή έγινε για ποσό μεγαλύτερο από το πράγματι οφειλόμενο, ακυρότητα επέρχεται μόνο κατά το επί πλέον ποσό, διατηρεί δε τις συνέπειές της για το πράγματι οφειλόμενο ποσό. Η μερική ακύρωση της επιταγής δεν επηρεάζει το κύρος των μεταγενέστερων πράξεων εκτέλεσης, οι οποίες μπορούν να στηριχθούν σ' αυτήν κατά το μέρος που δεν ακυρώθηκε, επηρεάζει δε μόνο την κατάταξη, αφού κατά το στάδιο αυτό εξετάζεται το ύψος της απαίτησης, για την ικανοποίηση της οποίας επισπεύδεται η εκτέλεση. Ειδικότερα, η μερική ακυρότητα της επιταγής για εκούσια συμμόρφωση του οφειλέτη αναφορικά με μία από τις περισσότερες χρηματικές απαιτήσεις, που επιτάσσεται να εκπληρώσει, δεν επιφέρει ολική ακυρότητα της διαδικαστικής πράξης της επιταγής, ούτε συνεπιφέρει ακυρότητα της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης, που εξακολουθεί ως προς εκείνες τις χρηματικές απαιτήσεις, οι οποίες δεν πλήττονται από τη μερική ακυρότητα της επιταγής (βλ. *ΑΠ 2089/2013 ΧρΙΔ 2014,277, ΑΠ 675/2001 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφαΘ 6367/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφαΘ 1839/2002 ΕΛΛΔνη 2004,852*). Περαιτέρω, από τον συνδυασμό των ίδιων παραπάνω διατάξεων συνάγεται ότι για την πληρότητα της επιταγής απαιτείται αυτή να περιέχει σύντομη μνεία του ποσού που οφείλεται. Ως «σύντομη μνεία» του οφειλόμενου ποσού, που απαιτείται να περιέχεται

στην επιταγή, νοείται όχι απλώς η συνολική χρέωση, με αναφορά στον συκοινοποιούμενο τίτλο, αλλά η κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα σαφής και ορισμένη έκθεση, με εξειδίκευση και χαρακτηρισμό των σχετικών κονδυλίων, όπως είδος εξόδων, είδος τόκων σε συσχετισμό με το κεφάλαιο, χρονική περίοδο και επιτόκιο. Πρέπει πάντως "η σύντομη μνεία του οφειλομένου ποσού" να είναι τόσο σαφής και ορισμένη, ώστε ο οφειλέτης να είναι σε θέση να αντιληφθεί τα κονδύλια χρέωσής του, να μπορεί να τα ελέγξει και να αντιτάξει την άμυνά του, χωρίς να είναι αναγκαίο να εκτίθεται στην επιταγή όλο το χρονολογικό ιστορικό του κάθε κονδυλίου, αφού αυτό θα κατέληγε σε μια λεπτομερειακή και όχι ευσύνοπτη αναφορά. Ειδικότερα, αρκεί να προκύπτει από την επιταγή η αιτία της απαίτησης, η οποία κατ' αρχάς θα προκύπτει από το αντίγραφο του τίτλου, κάτω από το οποίο γράφεται η επιταγή, καθώς και η οφειλή κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα. Εφόσον έχει γίνει ο διαχωρισμός αυτός, η επιταγή παρουσιάζει πληρότητα και απόκειται στον οφειλέτη να ισχυριστεί και να αποδείξει την απόσβεση της απαίτησης ή την ανακρίβεια των κονδυλίων ή τον εσφαλμένο υπολογισμό ή το παράνομο των τόκων. Ειδικά ως προς τους τόκους πρέπει να προσδιορίζονται τα στοιχεία που βασίζουν το οφειλόμενο ποσό των τόκων, δηλαδή το κεφάλαιο, αφετήριος χρόνος και αν περιέχονται τόκοι τόκων, αλλιώς η επιταγή είναι κατά τα άνω αόριστη, πρέπει, δηλαδή, το οφειλόμενο ποσό να προκύπτει από τον τίτλο. Δεν απαιτείται, όμως, αναφορά στο ποσοστό του τόκου, αφού αυτό ορίζεται από το νόμο, αλλά ούτε και στο ποσό του τόκου που θα καταβληθεί, εφόσον τούτο μπορεί να εξευρεθεί με απλό μαθηματικό υπολογισμό, βάσει του ποσοστού του τόκου και του χρονικού διαστήματος που θα παρέλθει μέχρι την ημερομηνία εξόφλησης της επιταγής. Η αναφορά του είδους των τόκων σε συσχετισμό με το κεφάλαιο και το χρονικό διάστημα είναι αρκετή, ώστε ο οφειλέτης να είναι σε θέση να παρακολουθήσει και να αντιληφθεί τα περιστατικά στα οποία θεμελιώνεται η οφειλή, να τα ελέγξει και να αντιτάξει την άμυνά του (βλ.ΑΠ 909/2006 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 474/1999 ΕΛΛΔνη 2000,81, Εφαθ 2838/2002 ΕΛΛΔνη 2002,1460, Εφαθ 3009/2001 ΕΛΛΔνη 2001,1372). Αν η επιταγή δεν περιέχει τα ως άνω στοιχεία, επέρχεται ακυρότητα που κηρύσσεται από το δικαστήριο, εφόσον κατά την κρίση του προκαλείται από την αοριστία της επιταγής στον οφειλέτη δικονομική βλάβη, που δεν μπορεί να επανορθωθεί με άλλο τρόπο, παρά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας (βλ. Εφαθ 6367/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση **με τον τέταρτο λόγο** η ανακόπτουσα επικαλείται ακυρότητα της προσβαλλόμενης επιταγής προς πληρωμή, λόγω προσθήκης ανεπίτρεπτης αίρεσης. Ειδικότερα, εκθέτει ότι δυνάμει της με αριθμό 25/2022 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Κρήτης, η καταγγελία της ένδικης σύμβασης κοινού ομολογιακού δανείου, από την οποία απορρέουν οι απαιτήσεις για την ικανοποίηση των οποίων

επισπεύδεται η προσβαλλόμενη εκτελεστική διαδικασία, κρίθηκε άκυρη ως καταχρηστική, ενώ με τη με αριθμό 5680/2022 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, η ίδια καταγγελία κρίθηκε έγκυρη. Ότι στην ανακοπτόμενη επιταγή προς πληρωμή, στις παρ.7.1. και 7.2 αναγράφεται ότι στη βάση των δύο υπολογισμών, ήτοι στη βάση της καταγγελίας και στη βάση της λήξης του δανείου, το ποσό των 299.000.000 ευρώ, αποτελεί το οφειλόμενο ποσό κεφαλαίου του ομολογιακού δανείου, πλην, όμως προστίθεται, σε αυτήν η διατύπωση «...επικουρικά ότι αν για οποιονδήποτε λόγο κριθεί ότι η καταγγελία είναι άκυρη...», η οποία συνιστά ανεπίτρεπτη αίρεση, που καθιστά την επιταγή προς πληρωμή εν συνόλω ακυρωτέα. Περαιτέρω, **με τον πέμπτο λόγο** ανακοπής η ανακόπτουσα βάλλει κατά του κύρους της επιταγής προς πληρωμή, επικαλούμενη ότι με την κύρια βάση αυτής, που ερείδεται στην καταγγελία, επιτάσσεται να της καταβάλει το ποσό των 513.562.864,96 ευρώ, το οποίο αναλύεται σε οφειλόμενο κεφάλαιο ομολογιών ύψους 299.000.000 ευρώ και οφειλόμενους τόκους από 214.562.864,96 ευρώ, όπως αναλύονται ανωτέρω, νομιμοτόκως με συμβατικούς τόκους υπερημερίας από 09.06.2023 και με εξάμηνο ανατοκισμό των τόκων μέχρι την ολοσχερή εξόφληση, χωρίς να προκύπτει πως εξάγεται αυτό το ποσό, ενώ με την επικουρική βάση αυτής, την ερειδόμενη στη λήξη της σύμβασης ομολογιακού δανείου, επιτάσσεται να της καταβάλει για κεφάλαιο το ποσό των 299.000.000 ευρώ, πλέον τόκων ύψους 156.163.597,24 ευρώ. Οι υπό κρίση λόγοι ανακοπής, στο μέτρο που με αυτούς διώκεται η συνολική ακύρωση της προσβαλλόμενης επιταγής προς πληρωμή, δεν είναι νόμιμοι και πρέπει να απορριφθούν. Ειδικότερα, με αμφότερους τους υπό κρίση λόγους, η ίδια η ανακόπτουσα συνομολογεί ότι επιτάσσεται να καταβάλει στην καθ' ης το ποσό των 299.000.000 ευρώ για κεφάλαιο, και ως εκ τούτου ουδεμία ασάφεια ή αοριστία της επιταγής υφίσταται ως προς το ποσό αυτό, η δε, επικαλούμενη από την ανακόπτουσα επικουρικότητα αφορά μόνον το κονδύλιο των τόκων, οι οποίοι κατά την κύρια βάση της επιταγής ανέρχονται στο ποσό των 214.562.864,96 ευρώ, ενώ κατά την επικουρική στο ποσό των 156.163.597,24 ευρώ. Σύμφωνα, επομένως, και με τα ως άνω συναφώς εκτιθέμενα στην προηγηθείσα νομική σκέψη, ακόμη και αν ήθελε γίνει δεκτό ότι η επιταγή πάσχει ως προς το κονδύλιο των τόκων, η μερική ακυρότητα της επιταγής για εκούσια συμμόρφωση του οφειλέτη για τη συγκεκριμένη απαίτηση, δεν επιφέρει ολική ακυρότητα της διαδικαστικής πράξης της επιταγής, ούτε, άλλωστε, συνεπιφέρει ακυρότητα της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης, η οποία εξακολουθεί ως προς εκείνες τις χρηματικές απαιτήσεις που δεν πλήττονται από τη μερική ακυρότητα της επιταγής. Επομένως, το εν μέρει έγκυρο της επιταγής προς πληρωμή αρκεί προς ισχυροποίηση της ενεργούμενης εκτέλεσης, όταν, μάλιστα, ο ενιστάμενος δεν προσφέρεται σε καταβολή του ποσού, για το οποίο είναι έγκυρη η επιταγή, το δε ζήτημα του ύψους της απαίτησης, για την

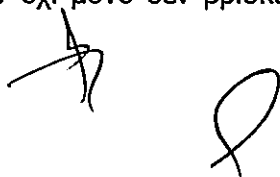
ικανοποίηση της οποίας επισπεύδεται η εκτέλεση, εξετάζεται κατά την κατάταξη. Περαιτέρω, από το ίδιο το δικόγραφο της ανακοπής, καθίσταται σαφές ότι με την επιταγή, η ανακόπτουσα υπολαμβάνει ως έγκυρη την καταγγελία και επιτάσσει να καταβάλει, πλέον του ως άνω ποσού κεφαλαίου, το ποσό των 214.562.864,96 ευρώ για τόκους και εκ τούτου ουδεμία αοριστία ή ασάφεια δημιουργείται ως προς το ποσό αυτό. Τέλος, οι ίδιοι ως άνω λόγοι, κατά το σκέλος τους που αφορούν στην επικαλούμενη παράλειψη παράθεσης στην εν λόγω επιταγή του ακριβούς τρόπου υπολογισμού των τόκων πρέπει να απορριφθούν ομοίως ως μη νόμιμοι, καθόσον, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην παραπάνω νομική σκέψη, το εν λόγω στοιχείο δεν συνιστά αναγκαίο περιεχόμενο της επιταγής προς πληρωμή, αλλά από αυτήν πρέπει να προκύπτει για το ορισμένο της σαφής διαχωρισμός της επίδικης απαίτησης κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, ουδόλως δε ισχυρίζεται η ανακόπτουσα ότι στην προσβαλλόμενη επιταγή προς πληρωμή δεν διαλαμβάνεται τέτοιος διαχωρισμός.

Με τον έκτο λόγο ανακοπής η ανακόπτουσα βάλλει κατά του κύρους της εγγραφείσας στο Κτηματολόγιο επιταγής προς πληρωμή, διότι παρόλο που με την επιταγή προς πληρωμή επιτασσόταν να καταβάλει στην καθ'ης το ποσό των 513.562.862,96 ευρώ, η εγγραφή στο Κτηματολόγιο έγινε μόνο για το ποσό των 50.000.0000 ευρώ. Ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως νομικά αβάσιμος, διότι η επέχουσα θέση κατάσχεσης, εγγραφή της προσβαλλόμενης επιταγής στο Κτηματολογικό Γραφείο, δεν πάσχει, για το λόγο ότι αυτή επιβλήθηκε για ποσό μικρότερο από το αναφερόμενο στην επιταγή ή το πράγματι οφειλόμενο, λόγω περιορισμού της απαίτησης, εφόσον βεβαίως ο περιορισμός είναι ορισμένος και δεν επιφέρει μετάπτωση της παροχής σε ανεκκαθάριστη, ισχυρισμός που δεν διαλαμβάνεται στον υπό κρίση λόγο, αφού, όπως συνάγεται από τα άρθρα 904, 915, 916 και 924 ΚΠολΔ, ακυρότητα δεν υπάρχει και αν ακόμα η κατάσχεση έχει επιβληθεί για ποσό μεγαλύτερο του πράγματι οφειλόμενου (βλ. ΑΠ 1773/2001 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Εφαθ 4901/2000 ΕΛΛΔνη 2001,776).

Σύμφωνα με το άρθρο 57 του ν. 4601/2019, που ρυθμίζει τα των συγχωνεύσεων και διασπάσεων ανώνυμων εταιριών, μεταξύ των οποίων οι τραπεζικές ανώνυμες εταιρίες (άρθρα 16 του ν.2515/1997 και 145 του ν. 4261/2014) «1. Η απόσχιση κλάδου πραγματοποιείται είτε με απορρόφηση, είτε με σύσταση μίας ή περισσότερων νέων εταιριών, είτε με απορρόφηση και με σύσταση μίας ή περισσότερων νέων εταιριών.... 3. Απόσχιση κλάδου με σύσταση νέας εταιρείας ή νέων εταιριών είναι η πράξη, με την οποία μία (διασπώμενη) χωρίς λυθεί, μεταβιβάζει, σε μία ή περισσότερες εταιρίες που συνιστώνται ταυτόχρονα (επωφελούμενες) τον καθοριζόμενο ή τους καθοριζόμενους στο σχέδιο διάσπασης κλάδο ή κλάδους δραστηριότητας, με τη διάθεση σε αυτήν εταιρικών συμμετοχών της επωφελούμενης ή των επωφελούμενων εταιριών και ενδεχομένως

χρηματικού ποσού, το οποίο δεν υπερβαίνει το δέκα τοις εκατό (10%) της ονομαστικής αξίας των εταιρικών συμμετοχών που αποδίδονται στη διασπώμενη εταιρεία ή, σε περίπτωση έλλειψης ονομαστικής αξίας, της λογιστικής τους αξίας». Εν συνεχεία, σύμφωνα με το άρθρο 70 του ίδιου ν. 4601/2019 « 1. Η διάσπαση συντελείται με μόνη την καταχώριση σύμφωνα με την υποπερίπτωση αα' της περίπτωσης α' της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 3419/2005, της σύμβασης διάσπασης, ως προς τις επωφελούμενες εταιρείες, ακόμα και πριν από τη διαγραφή από το Γ.Ε.Μ.Η. της διασπώμενης εταιρείας εφόσον πρόκειται για κοινή διάσπαση. 2. Από την ημερομηνία καταχώρισης Γ.Ε.Μ.Η. σύμφωνα με την παράγραφο 1, επέρχονται αυτοδίκαια και ταυτόχρονα τόσο μεταξύ της διασπώμενης και των επωφελούμενων εταιριών όσο και έναντι τρίτων, τα εξής αποτελέσματα: α. οι επωφελούμενες εταιρίες υποκαθίστανται καθολικές διάδοχοι στη μεταβιβαζόμενη σε αυτές περιουσία. Στην κοινή διάσπαση, η καθολική διαδοχή καταλαμβάνει το σύνολο της περιουσίας, δηλαδή το σύνολο των δικαιωμάτων, των υποχρεώσεων και γενικά των έννομων σχέσεων της διασπώμενης εταιρίας, περιλαμβανομένων των διοικητικών αδειών έχουν εκδοθεί υπέρ της τελευταίας και αφορούν τη μεταβιβαζόμενη περιουσία. Η μεταβίβαση αυτής της περιουσίας στις επωφελούμενες εταιρίες γίνεται σύμφωνα με την κατανομή που προβλέπεται στη σύμβαση διάσπασης ή προκύπτει από την παράγραφο 3 του άρθρου 59. Στη μερική διάσπαση και στην απόσχιση κλάδου η καθολική διαδοχή καταλαμβάνει τον κλάδο δραστηριότητας που καθορίζεται στη σύμβαση διάσπασης.. 3. Οι εκκρεμείς δίκες συνεχίζονται αυτοδίκαια και χωρίς άλλη διατύπωση από τις επωφελούμενες εταιρείες, σύμφωνα με την κατανομή προβλέπεται στο σχέδιο σύμβασης διάσπασης ή προκύπτει από την παράγραφο 3 του άρθρου 59». Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 925 παρ. 1 του ΚΠολΔ, ο καθολικός ή ειδικός διάδοχος του δικαιούχου οφείλει να κοινοποιήσει στον καθ' ου η εκτέλεση επιταγή προς εκτέλεση και τα νομιμοποιούντα αυτόν έγγραφα. Η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται τόσο για την έναρξη, όσο και για τη συνέχιση της υπό του δικαιοπαρόχου αρξάμενης εκτέλεσης, είναι δε ανεξάρτητος και πρέπει να γίνεται ακόμα όταν ο καθ' ου η εκτέλεση έλαβε άλλοθεν γνώση της διαδοχής. Ως νομιμοποιούντα τα διάδοχο έγγραφα νοούνται τα αποδεικνύοντα τη διαδοχή και πρέπει να κοινοποιούνται είτε αυτά είναι δημόσια είτε ιδιωτικά. Η παράβαση του άρθρου 925 παρ, 1 ΚΠολΔ συνεπάγεται ακυρότητα της εκτέλεσης ανεξαρτήτως βλάβης, δεδομένου ότι η φράση του νόμου «δεν δύναται να αρχίσει ή να συνεχίσει την αναγκαστική εκτέλεση» είναι ισοδύναμη με την απειλή ακυρότητας (*Φαλτοή, Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτέλεσης. 2017, Ι. σελ. 450*). Ως προς την υποχρέωση ειδικότερα συγκοινοποίησης των νομιμοποιητικών εγγράφων και στην ανωτέρω περίπτωση της οιονεί καθολικής διαδοχής, η οποία επέρχεται λόγω απόσχισης κλάδου τραπεζικής

δραστηριότητας με τη σύσταση νέας τραπεζικής εταιρίας, με δεδομένη τη συνθετότητα και την ποικιλία των επιμέρους πράξεων, από τις οποίες απαρτίζεται αυτή, άρα και των αντιστοιχών εγγράφων, που την πιστοποιούν, η απαίτηση συγκοινοποίησης στον καθ'ου η εκτέλεση οφειλέτη, στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 925 παρ, 1 ΚΠολΔ, όλων των εγγράφων που απαιτεί ο νόμος για τη συντέλεση της απόσχισης, εκτός του ότι δεν συμπορεύεται με το πνεύμα της ρύθμισης ανωτέρω άρθρου 925 παρ, 1 ΚΠολΔ, είναι και ιδιαίτερος πολυτελής, εξόχως δαπανηρή, αλλά και παρεμβάλλει σοβαρά εμπόδια, παρεμποδίζοντας την πρόσβαση των δανειστών αδικαιολογήτως στην εκτελεστική διαδικασία. Η αναγκαστική εκτέλεση βάζει μεν συνήθως τον τύπο πριν από την ουσία, όχι, όμως, σε βαθμό που εγγίζει τα όρια της κατάχρησης. Κατ' ανάγκη λοιπόν όπως άλλωστε υποδεικνύει η ίδιο η ρύθμιση του νόμου, πρέπει να επιλεγούν εκείνα μόνο τα έγγραφα, που αποδεικνύουν την συντέλεση της απόσχισης της δραστηριότητας απ' τη διασπώμενη εταιρία και της σύστασης της νέας εταιρίας-επωφελούμενης και στοιχειοθετούν τη νομιμοποίηση της τελευταίας. Καθώς δε τα αποτελέσματα αυτά επέρχονται αυτοδικαίως εκ του νόμου και χωρίς άλλη διατύπωση τόσο για την επωφελούμενη όσο για τη διασπώμενη εταιρία, όσο έναντι τρίτων από την έγκριση και καταχώρηση της εγκριτικής πράξης της διοίκησης στο ΓΕ.ΜΗ., από το ίδιο δε χρονικό σημείο εκχωρούνται οι απαιτήσεις και αναλαμβάνονται οι υποχρεώσεις της νέας εταιρίας ως προς την δραστηριότητα που αναλαμβάνει, είναι προφανές ότι και η νομιμοποίηση της τελευταίας αρχίζει ακριβώς τότε (βλ. ΟΛΑΠ 12/1999 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Άρα, τα έγγραφα, που πιστοποιούν τις ανωτέρω πράξεις και ολοκληρώνουν τη σχετική διαδικασία, είναι τα μόνα κρίσιμα και θα πρέπει να συγκοινοποιούνται στον οφειλέτη με την επιταγή. Όλα τα προηγούμενα οσηδήποτε σπουδαιότητα και σοβαρότητα αν παρουσιάζουν για τη διαδικασία αυτή καθ' εαυτήν, δεν παύουν να αποτελούν στοιχεία, που αφορούν στις εσωτερικές σχέσεις των δυο εταιριών (επωφελούμενης και διασπώμενης). Προς τα έξω η απόσχιση λαμβάνει σάρκα και οστά μόνο με την έγκριση και καταχώρηση τα εγκριτικής πράξης στο ΓΕ.ΜΗ. Τα έγγραφα που νομιμοποιούν, συνεπώς, την επωφελούμενη εταιρία, που προήλθε από απόσχιση του κλάδου της τραπεζικής δραστηριότητας της διασπώμενης είναι η ανακοίνωση της καταχώρισης στο ΓΕ.ΜΗ. της απόφασης του Υπουργού Ανάπτυξης, με την οποία εγκρίνεται η απόσχιση, καθώς και η σχετική ανακοίνωση της καταχώρισης της νέας επωφελούμενης εταιρίας που συστήνεται το πρώτον, στο ΓΕ.ΜΗ.. Η κοινοποίηση των εγγράφων αυτών είναι αρκετή και ανταποκρίνεται πλήρως στη νομοτυπική μορφή των εγγράφων που αξιώνει το άρθρο 925 παρ. 1 ΚΠολΔ. Ως προς το συμβολαιογραφικό έγγραφο της απόσχισης (άρθρ. 67 του ν. 4601/2019), η ενδεχόμενη υποχρεωτική συγκοινοποίησή του μετά των αμέσως ανωτέρω εγγράφων όχι μόνο δεν βρίσκει έρεισμα στον νόμο, αλλά δεν εξυπηρετεί και

καμία πρακτική σκοπιμότητα, ενώ αντιθέτως μόνο προσκόμματα στην εκτέλεση και δυσανάλογη επιβάρυνση του οφειλέτη συνεπιφέρει. Βέβαια είναι ακριβές ότι η συμβολαιογραφικώς καταρτιζόμενη σύμβαση απόσχισης αποτελεί, από ουσιαστική άποψη, τον σημαντικότερο όρο το ουσιωδέστερο έγγραφο της όλης διαδικασίας της απόσχισης- διάσπασης. Δεν έχει, ωστόσο, αποφασιστική σημασία για τη νομιμοποίηση της επισπεύδουσας εταιρείας, που προήλθε. Δεν συνιστά έγγραφο, που αποδεικνύει τη νομιμοποίηση της νέας εταιρείας στη θέση της παλαιάς. Μπορεί η σύμβαση της απόσχισης να περιλαμβάνει όλους τους όρους και τις ειδικότερες συμφωνίες των συμβαλλομένων εταιρειών, αυτό όμως ελάχιστα ενδιαφέρει τον οφειλέτη. Τον οφειλέτη δεν τον ενδιαφέρει η ευρωστία ή η φερεγγυότητα της νέας εταιρίας, αλλά μόνον αν αυτή διαδέχθηκε νομότυπα τις αρχικές εταιρίες. Εφόσον πιστοποιείται από την αρμόδια διοικητική αρχή, ύστερα από έλεγχο της νομιμότητας, το νομότυπο της διαδικασίας απόσχισης και επακολουθεί η κατά νόμον καταχώρηση στο ΓΕ ΜΗ, η νέα εταιρία υποκαθίσταται αυτοδικαίως στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της διασπώμενης εταιρείας δίκην καθολικής διαδοχής (αρθ. 70 παρ. 2 του ν. 4601/2019) και η νομιμοποίηση της νέας εταιρίας αποδεικνύεται έτσι πλήρως και τα δικαιώματα του καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη κατοχυρώνονται, επίσης, πλήρως από κάθε άποψη, όπως ακριβώς συμβαίνει και στην καθολική διαδοχή, όπου αρκεί η κοινοποίηση του κληρονομητηρίου για την εκπλήρωση της νομοτυπικής μορφής του άρθρου 925 παρ. 1 ΚΠολΔ. Η ουσιαστικού δικαίου σύμβαση κοινοποιείται μόνο στην περίπτωση της ειδικής διαδοχής, διότι εκεί είναι απαραίτητη η αναγωγή στις επιμέρους συμφωνίες (λ.χ. της εκχωρήσεως), ώστε να διαπιστωθεί ο φορέας του επιδίκου δικαιώματος, που αποτελεί ουσιαστικό συστατικό στοιχείο της νομιμοποίησης. Αντίθετα, στην περίπτωση της (οιονεί) καθολικής διαδοχής, ανάγκη για εξακρίβωση του φορέα συγκεκριμένων δικαιωμάτων της διαδοχής δεν υφίσταται. Η δραστηριότητα της διασπώμενης εταιρίας μεταβαίνει ως σύνολο στην επωφελούμενη εταιρία, ώστε να αρκούν τα έγγραφα, που πιστοποιούν τη συνολική αυτή περιουσιακή μετατόπιση για την απόδειξη της αλλαγής του φορέα του συνόλου των ουσιαστικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, άρα και της νομιμοποίησης (βλ. για το όμοιο θέμα σε περίπτωση συγχώνευσης εταιριών Φαλσή, ο.π., σελ.451, ΑΠ 345/2006 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση **με τον όγδοο λόγο ανακοπής** ο ανακόπτων ισχυρίζεται ότι κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 925 ΚΠολΔ, η καθ' ης, η οποία επισπεύδει την προσβαλλόμενη εκτελεστική διαδικασία, υπό την ιδιότητα της καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ergasias Ανώνυμη Εταιρεία» (ΑΦΜ 094014250), λόγω διάσπασης της τελευταίας, με απόσχιση κλάδου της τραπεζικής δραστηριότητας και σύσταση της ίδιας, σύμφωνα με το

άρθρο 16 Ν.2515/1997 και άρθρα 57 παρ.3 και 59-74 του Ν.4601/2019, δεν της επέδωσε υπογεγραμμένη τη σύμβαση απόσχισης και εισφοράς του τραπεζικού κλάδου στη νέα εταιρία. Ο λόγος, όμως, αυτός τυγχάνει απορριπτέος ως μη νόμιμος, κατά τα στη μείζονα σκέψη λεχθέντα, δεδομένου ότι στην περίπτωση της οιονεί καθολικής διαδοχής, η οποία επέρχεται λόγω απόσχισης του κλάδου τραπεζικής δραστηριότητας με τη σύσταση νέας τραπεζικής εταιρίας των άρθρων 57-70 ν. 4601/2019, αρκεί η κοινοποίηση στον καθ' ου η εκτέλεση της ανακοίνωσης της καταχώρισης στο ΓΕ.ΜΗ. των αποφάσεων του Υπουργού Ανάπτυξης, με τις οποίες εγκρίνεται η απόσχιση και επέρχεται η καταχώριση στο ΓΕ.ΜΗ., της νέας επωφελούμενης εταιρίας, τα δε αποτελέσματα της απόσχισης αυτής (οιονεί καθολική διαδοχή της επωφελούμενης εταιρίας ως προς την αποσχισθείσα τραπεζική δραστηριότητα της διασπώμενης) επέρχονται αυτοδικαίως εκ του νόμου, χωρίς να απαιτείται η κοινοποίηση στην καθ' ης η εκτέλεση-ανακόπτουσα του συμβολαιογραφικού εγγράφου της απόσχισης.

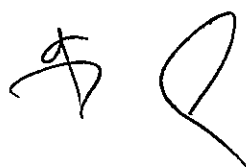
Με τον ένατο λόγο, όπως συμπληρώθηκε με τον δεύτερο πρόσθετο λόγο ανακοπής η ανακοπτούσα επικαλείται ότι παρόλο που στην προσβαλλόμενη επιταγή προς πληρωμή, η καθ' ης επισπεύδουσα την εκτέλεση, υπό την ιδιότητά της ως εκπρόσωπος των ομολογιούχων, αναφέρει πλήθος μεταβολών, τόσο ως προς τα πρόσωπα, όσο και ως προς την εκπροσώπηση των ομολογιούχων, κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 925 ΚΠολΔ, δεν επισυνάπτει στην επιταγή κανένα έγγραφο, από το οποία να αποδεικνύονται οι μεταβολές αυτές. Ότι συγκοινοποίησε μόνο την κατ' άρθρο 65 παρ.5 Ν.4548/2018 βεβαίωση, στην οποία αναφέρονται οι αρχικοί ομολογιούχοι, οι μεταβολές στο πρόσωπο αυτών και οι ομολογιούχοι, κατά τον χρόνο επίσπευσης της εκτέλεσης, ήτοι οι αλλοδαπές εταιρίες ειδικού σκοπού: 1) «GALAXY IV FUNDING DAC» κατά ποσοστό 40%, κατέχουσα συνολικά 119.600.000 ονομαστικές ομολογίες ονομαστικής αξίας ευρώ 1,00 έκαστη, οι οποίες ενσωματώνονται στον με αριθμό 2 τίτλο ομολογιών, 2) «CAIRO No 3 FINANCE DAC», κατά ποσοστό 33,33%, κατέχουσα συνολικά 99.666.667 ονομαστικές ομολογίες ονομαστικής αξίας ευρώ 1,00 έκαστη, οι οποίες ενσωματώνονται στον με αριθμό 1 τίτλο ομολογιών, 3) «SUNRISE I NPL FINANCE DAC», κατά ποσοστό 23,34%, κατέχουσα συνολικά 69.766.666 ονομαστικές ομολογίες ονομαστικής αξίας ευρώ 1,00 έκαστη, οι οποίες ενσωματώνονται στους με αριθμούς 3 και 5 τίτλους ομολογιών και 4) η «ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ», κατά ποσοστό 3,33%, κατέχουσα συνολικά 9.966.997 ονομαστικές ομολογίες ονομαστικής αξίας ευρώ 1,00 έκαστη, οι οποίες ενσωματώνονται στον με αριθμό 4 τίτλο ομολογιών. Ότι δυνάμει της από 22.03.2007 σύμβασης κάλυψης κοινού ομολογιακού δανείου η δικαιοπάροχος της «Τράπεζα Eurobank Ergasias A.E.» διορίστηκε εκπρόσωπος των ομολογιούχων του δανείου. Ότι, σε κάθε περίπτωση, επειδή έχει στην κατοχή της το

σύνολο των περιλήψεων των συμβάσεων πώλησης και μεταβίβασης των απαιτήσεων, όπως αυτές καταχωρίστηκαν στα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου και έχουν λάβει χώρα κατά το άρθρο 10 του Ν.3156/2003, δυνάμει των οποίων εμφανίζονται οι διάδοχοι των αρχικών ομολογιούχων, όλες οι συμβάσεις αυτές πάσχουν ακυρότητας, λόγω έλλειψης του συστατικού τους τύπου, σύμφωνα με τα άρθρα 158, 159 παρ.1 και 180 ΑΚ, διότι δεν αναφέρουν το τίμημα αγοράς, αλλά ως προς αυτό γίνεται παραπομπή σε άλλα έγγραφα, ήτοι την εκάστοτε κύρια σύμβαση. Ο λόγος αυτός, ως προς αμφότερα τα σκέλη του, πρέπει να απορριφθεί ως νομικά αβάσιμος. Ειδικότερα, ως προς την επικαλούμενη από την ανακόπτουσα παράβαση του άρθρου 925 ΚΠολΔ, λόγω μη συγκοινοποίησης του συνόλου των εγγράφων, που αποδεικνύουν τις μεταβολές στο πρόσωπο των ομολογιούχων, διότι ενεργητικά νομιμοποιούμενη προς επίσπευση της αναγκαστικής εκτέλεσης είναι κατά οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 65 παρ.3 του Ν.4548/2018 ο εκπρόσωπος των ομολογιούχων δανειστών, ως τέτοια δε ορίστηκε, κατά τα εκτιθέμενα στην ανακοπή η δικαιοπάροχός της επισπεύδουσας-καθ' ης «Τράπεζα Eurobank Ergasias A.E.» δυνάμει της από 22.03.2007 σύμβασης κάλυψης κοινού ομολογιακού δανείου. Τα αποδεικνύοντα δε την διαδοχή στο πρόσωπο της αρχικής εκπροσώπου, ήτοι η ανακοίνωσης της καταχώρισης στο ΓΕ.ΜΗ. των αποφάσεων του Υπουργού Ανάπτυξης, με τις οποίες εγκρίνεται η απόσχιση και επέρχεται η καταχώρηση στο ΓΕ.ΜΗ., της νέας επωφελούμενης εταιρίας-καθ' ης, όπως συνομολογείται στο υπό κρίση δικόγραφο συγκοινοποιήθηκαν με την προσβαλλόμενη επιταγή. Περαιτέρω, ως προς τις μεταβολές στο πρόσωπο των αρχικών ομολογιούχων, συγκοινοποιήθηκε και η εκ του άρθρου 65 παρ.5 του Ν.4548/2018 βεβαίωση της καθ' ης, που αφορά τα δικαιώματα και υποχρεώσεις από την έκδοση των τίτλων ομολογιών, η οποία σε περίπτωση καταγγελίας του ομολογιακού δανείου ή αν προκύψουν ληξιπρόθεσμες και απαιτητές υποχρεώσεις της εκδότριας από την έκδοση των τίτλων σε λογιστική μορφή, παρέχουν πλήρη απόδειξη κατά της εκδότριας. Περαιτέρω, ως προς το σκέλος του περί ακυρότητας των συμβάσεων πώλησης και μεταβίβασης των απαιτήσεων, δυνάμει των οποίων αποκτήθηκαν οι απαιτήσεις από την ένδικη σύμβαση κοινού ομολογιακού δανείου, ο λόγος ελέγχεται ως νομικά αβάσιμος, διότι το κύρος της σύμβασης πώλησης εξαρτάται από την τήρηση του εγγράφου τύπου, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ.1 του Ν.3156/2003, ο οποίος εν προκειμένω έχει τηρηθεί, όπως συνομολογεί η ανακόπτουσα, ενώ από των καταχώριση των ως άνω συμβάσεων, σε περίληψη κατά τα ουσιώδη στοιχεία της στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του Ν.2844/2000 (άρθρο 10 παρ. 8 του Ν.3156/2003), επέρχεται η μεταβίβαση των απαιτήσεων. Άλλωστε, από τη γραμματική διατύπωση των διατάξεων των παρ.1, 8 και 10 του άρθρου 10 του Ν.3156/2003, αλλά και της Υπουργικής Απόφασης 20783/2020 που καθορίζει τη μορφή και το περιεχόμενο

του εντύπου της περίληψης της καταχωριζόμενης σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, συνάγεται ότι δεν επιδρά στο κύρος της ως άνω σύμβασης και στη μεταβίβαση των απαιτήσεων η παραπομπή των ουσιωδών στοιχείων της σύμβασης σε σαφώς καθορισμένους όρους της σύμβασης, όπως εν προκειμένω επικαλείται η ανακόπτουσα, όπου προφανώς για λόγους συντομίας (ρόλο που επιτελεί η περίληψη) αναφέρεται ότι υπήρξε τίμημα, για το ακριβές ύψος του οποίου το κείμενο της περίληψης ρητά παραπέμπει στη σύμβαση πώλησης.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται αν αυτή υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Άσκηση ουσιαστικού δικαιώματος, που ανήκει στο δημόσιο δίκαιο, αποτελεί και η πραγμάτωση με την αναγκαστική εκτέλεση της απαίτησης του δανειστή έναντι του οφειλέτη, η οποία ελέγχεται κατά τη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ (βλ.ΟΛΑΠ 62/1990). Επομένως, λόγο της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ μπορεί να αποτελέσει και η αντίθεση της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης στα αντικειμενικά όρια του άρθρου 281 ΑΚ και η εντεύθεν ακυρότητα της εκτέλεσης, ήτοι και όταν υφίσταται προφανής δυσαναλογία μεταξύ του χρησιμοποιούμενου μέσου και του επιδιωκόμενου σκοπού, ασκούμενου του σχετικού δικονομικού δικαιώματος με κακοβουλία, κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη ή την καλή πίστη (βλ.ΑΠ 724/2017, ΑΠ 893/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, η αναγκαστική εκτέλεση αποτελεί συνταγματικά κατοχυρωμένη μορφή έννομης προστασίας για την παροχή της οποίας προσβάλλονται επίσης συνταγματικά κατοχυρωμένα ατομικά δικαιώματα του οφειλέτη, διότι, στη στάθμιση των αγαθών που επιχειρεί ο νομοθέτης, κρίνει αναγκαία και προέχουσα την ικανοποίηση του δανειστή. Από την άλλη, όμως, πλευρά, τα μέτρα εκτέλεσης θα πρέπει να υπόκεινται και να ελέγχονται με βάση την αρχή της αναλογικότητας, η οποία απορρέει από τη διάταξη του άρθρου 25 παρ. Ι του Συντάγματος. Έτσι, οι πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης που παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας θα πρέπει να κηρύσσονται άκυρες μετά από την άσκηση ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ. Η αρχή της αναλογικότητας, με τις επιμέρους αρχές στις οποίες αναλύεται, θέτει όρια τα οποία απαγορεύουν τη χρήση μέσων εκτέλεσης, άρα και την επιχείρηση των σχετικών πράξεων εκτέλεσης, όταν τα μέσα αυτά δεν είναι κατάλληλα για να επιτύχουν το σκοπό της εκτελεστικής διαδικασίας (αρχή της καταλληλότητας), όταν δεν είναι αναγκαία επειδή υπάρχει άλλο ηπιότερο μέσο (αρχή της αναγκαιότητας η του ηπιότερου μέσου) και όταν προκαλούν ζημία που είναι δυσανάλογα μεγάλη και επιβαρυντική για τον θιγόμενο, γιατί τα ωφελήματα που επιδιώκει ο επισπεύδων με τις πράξεις εκτέλεσης δεν βρίσκονται σε αρμόζουσα λογική ακολουθία με τις αρνητικές επιπτώσεις για τον καθ' ου η εκτέλεση (βλ.ΟΛΑΠ 43/2005). Εξάλλου, το δικαίωμα

θεωρείται ότι ασκείται καταχρηστικά, κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 281 ΑΚ και όταν η συμπεριφορά του δικαιούχου, που προηγήθηκε ή η πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε ή οι περιστάσεις που μεσολάβησαν, χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν τη γένεση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή τη μεταγενέστερη άσκησή του, κατά τις περι δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, αφού τείνουν στην ανατροπή κατάστασης που δημιουργήθηκε υπό ορισμένες ειδικές συνθήκες και διατηρήθηκε για πολύ χρόνο, με το επακόλουθο η μεταγενέστερη αυτή άσκηση του δικαιώματος να επιφέρει επαχθείς συνέπειες για τον υπόχρεο. Απαιτείται, δηλαδή, για να χαρακτηριστεί καταχρηστική η άσκηση του δικαιώματος, να έχει δημιουργηθεί στον υπόχρεο, από τη συμπεριφορά του δικαιούχου σε συνάρτηση με εκείνη του υπόχρεου, και μάλιστα ευλόγως, η πεποίθηση ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του. Απαιτείται ακόμη οι πράξεις του υπόχρεου και η υπ' αυτού δημιουργηθείσα κατάσταση, που συνεπάγεται ιδιαίτερες επαχθείς για τον ίδιο επιπτώσεις, να τελούν σε αιτιώδη σχέση με την προηγούμενη συμπεριφορά του δικαιούχου. Το ζήτημα αν οι συνέπειες, που συνεπάγεται η άσκηση του δικαιώματος, είναι επαχθείς για τον υπόχρεο, πρέπει να αντιμετωπίζεται και σε συνάρτηση με τις αντίστοιχες συνέπειες που μπορεί να επέλθουν σε βάρος του δικαιούχου από την παρακώλυση της ικανοποίησης του δικαιώματος του (βλ. ΑΠ 16/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, **με τον δέκατο λόγο ανακοπής**, όπως συμπληρώθηκε με τον **τρίτο πρόσθετο λόγο**, η ανακόπτουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη εκτελεστική διαδικασία είναι καταχρηστική, και εντεύθεν ακυρωτέα. Προς θεμελίωση του λόγου αυτού εκθέτει τα ακόλουθα: Ότι η καταγγελία του ένδικου ομολογιακού δανείου έλαβε χώρα στις 18.03.2019, ως προς την οποία η καθ' ης έχει στα χέρια της την 3050/08.12.2021 τελεσίδικη απόφαση του Εφετείου Αθηνών, που έκρινε αυτήν έγκυρη, ενώ η συμβατική λήξη του ομολογιακού δανείου έχει επέλθει ήδη από τις 27.04.2022. Κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα η καθ' ης όχι μόνο αδρανούσε, αλλά επεδείκνυε τόσο αυτή, όσο και οι ομολογιούχοι δανειστές συμπεριφορά, εξαιτίας της οποίας της δημιουργήθηκε η εύλογη πεποίθηση ότι δεν προτίθεται να ασκήσει το δικαίωμα επίσπευσης αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος της στον παρόντα χρόνο. Ότι ειδικότερα, άπαντες οι ομολογιούχοι δανειστές και οι διάδοχοί τους συμμετέχουν καθ' όλο το ανωτέρω χρονικό διάστημα σε τριμερείς διαπραγματεύσεις, με στόχο τη συμβιβαστική επίλυση των αλληλένδετων αντιδικιών αφενός μεταξύ της θυγατρικής της «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» και της ΕΤΑΔ Α.Ε., στο πλαίσιο των οποίων η τελευταία υποχρεώθηκε με διαιτητικές αποφάσεις να της καταβάλει το ποσό των 700.000.000 ευρώ και αφετέρου της ίδιας και των Ομολογιούχων δανειστών/servisers, υπό την

καθοδήγηση της Ελληνικής Εταιρίας Συμμετοχών και Περιουσίας, που είναι μέτοχος της «ΕΤΑΔ Α.Ε.» και ενεργεί κατ' εντολή της Ελληνικής Κυβέρνησης. Ότι οι διαπραγματεύσεις αυτές έβαιναν καλώς και ήταν επωφελείς μεταξύ άλλων και για το ελληνικό δημόσιο, παρότι η πρόταση που είχε υποβληθεί από την Ελληνική Εταιρία Συμμετοχών και Περιουσίας ήταν ανισοβαρής για τον όμιλό της. Ότι παρόλο που είχε συμφωνηθεί moratorium όσο διαρκούν οι διαπραγματεύσεις να μην γίνονται εκτελέσεις από τον όμιλο της ανακόπτουσας κατά της «ΕΤΑΔ Α.Ε.» ούτε και των τραπεζών κατά του ομίλου, εκτός αν υπάρχουν για τις δικαστικές ενέργειες προθεσμίες του ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου και παρότι η ίδια τηρεί τους όρους του moratorium, οι ομολογιούχοι ενεργώντας κακόπιστα και ανήθικα, σε συμπαιγνία με την «ΕΤΑΔ Α.Ε.», προβαίνουν σε ενέργειες σε βάρος της για να αρπάξουν τα οικονομικά της στοιχεία και να της δημιουργήσουν οικονομική ασφυξία. Ότι δυνάμει της από 18.02.2014 σύμβασης ενεχυράστηκαν οι απαιτήσεις της «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» κατά της «ΕΤΑΔ Α.Ε.», δυνάμει δε αυτής η καθ' ης είναι δικαιούχος καταβολής του 80% των απαιτήσεων που επιδικάστηκαν υπέρ της «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» και σε βάρος της «ΕΤΑΔ Α.Ε.». Ότι η επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης θα την καταστρέψει ολοσχερώς, θα οδηγήσει την ίδια και τον Όμιλό της σε αφανισμό, καθώς και όλο το εργασιακό της προσωπικό σε ανεργία. Ότι, σύμφωνα με το πρόγραμμα πλειστηριασμού η αξία των ακινήτων που κατασχέθηκαν ανέρχεται στο ποσό των 181.630.000 ευρώ, και ως εκ τούτου η καθ' ης θα αποκομίσει από το πλειστηρίασμα μόλις το 1/3 της απαίτησης την οποία ισχυρίζεται ότι διατηρεί σε βάρος της, την στιγμή που έχει δύο εναλλακτικές επιλογές αντικειμενικώς ικανές να εξασφαλίσουν τόσο την ικανοποίησή της τόσο την επιβίωση της ίδιας, ήτοι: α) να συνεχίσει τις τριμερείς διαπραγματεύσεις για την αμοιβαία επωφελή λύση για όλους τους εμπλεκόμενους και β) να δεχθεί την εκχώρηση των απαιτήσεων που επιδικάστηκαν υπέρ της «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» σε βάρος της ΕΤΑΔ, ύψους άνω των 700.000 ευρώ, στο μέτρο που αυτές είναι ήδη ενεχυρασμένες υπέρ της, χάριν και όχι αντί καταβολής. Ότι ακόμη κι αν η καθ' ης δεν επιθυμεί ούτε τη συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς, ούτε την αποδοχή της εκχώρησης των ενεχυριασμένων απαιτήσεων, η καλή πίστη επιβάλλει να αναμείνει οι απαιτήσεις αυτές να εξοφληθούν από την «ΕΤΑΔ Α.Ε.», παρά να την καταστρέψει εισπράττοντας το 1/3 της φερόμενης απαίτησή τους. Με το παραπάνω περιεχόμενο ο υπό κρίση λόγος είναι παραδεκτός, απορριπτομένου του ισχυρισμού της καθ' ης περί απαραδέκτου, κατ' άρθρο 933 παρ.5 ΚΠολΔ, καθόσον αυτός δεν συνδέεται με περιστατικά σχετικά με την απόσβεση της απαίτησης και ως εκ τούτου δεν εφαρμόζεται η επικαλούμενη από την καθ' ης παραπάνω διάταξη, που επιβάλλει την παραχρήμα απόδειξη, και νόμιμος στηριζόμενος στις διατάξεις των άρθρων 281 ΑΚ, 116,

159 παρ.3 και 933 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

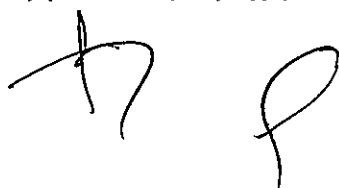
Από το σύνολο των εγγράφων, που νόμιμα προσκομίζονται με επίκληση από τους διαδίκους, στα οποία περιλαμβάνεται και η από 18.12.2023/ΑΠ/3440 ΕΞ, επιστολή του διευθύνοντος Σύμβουλου του Υπερταμείου, Γρηγόρη Δημητριάδη, η οποία κατά την κρίση του Δικαστηρίου δεν συντάχθηκε με αποκλειστικό σκοπό να χρησιμοποιηθεί στη συγκεκριμένη δίκη και ως εκ τούτου δεν συνιστά ανυπόστατο αποδεικτικό μέσο, τις με αριθμούς 3.986 και 3.987/18.12.2023 ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων της ανακόπτουσας Γεωργίου Παπαϊωάννου και Γεωργίου Γαλλιάκη, ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών, Χριστίνας Καραμπάτσου, οι οποίες ελήφθησαν κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της καθ' ης (βλ. τη με αριθμό 9042ΣΤ/13.12.2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή Ηλία Αρκουμάνη) και προσκομίζονται με επίκληση με τις προτάσεις της, καθώς και τη με αριθμό 3.994/22.12.2023 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα της ανακόπτουσας Ιωάννη Κλαδή, ενώπιον της ίδιας ως άνω Συμβολαιογράφου, που ελήφθη κατόπιν νομότυπης και εκπρόθεσμης κλήτευσης της καθ' ης (βλ. τη με αριθμό 9083ΣΤ/19.12.2023 έκθεση επίδοσης το ιδίου ως άνω δικαστικού επιμελητή), και προσκομίστηκε με επίκληση μετά τη συζήτηση της υπόθεσης, με την προσθήκη της, κατατείνουσα σε αντίκρουση των ισχυρισμών που περιέχονται στις προτάσεις της καθ' ης, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά για την υπόθεση αυτή: Η ανακόπτουσα, «ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» μέλος του ομίλου εταιριών Μαντωνανάκη, ιδρύθηκε το έτος 1968 (ΦΕΚ 1152/68 Τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε.) και δραστηριοποιείται στον τομέα των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων εκμεταλλεόμενη δύο όμορες ξενοδοχειακές μονάδες πέντε αστέρων, στην Ελούντα Λασιθίου Κρήτης, το «ELOUNDA BEACH HOTEL» και το «ELOUNDA BAY PALACE». Με τις θυγατρικές αυτής εταιρίες «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ (στο εξής «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.») και «ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ» (στο εξής «ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ Α.Ε.») έχει εμπλακεί από εικοσαετίας σε αντιδικία με την «ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ Α.Ε.», σε σχέση με υλοποίηση της επένδυσης στην ξενοδοχειακή μονάδα, που διαχειρίζεται η «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.», στο «GRAND RESORT LAGONISSI», στο Λαγονήσι Αττικής. Ειδικότερα, δυνάμει της με αριθμό Τ.1839/14.05.1999 (ΦΕΚ Β' 878) απόφασης του Υπουργού Ανάπτυξης, η κοινοπραξία που είχε συστήσει η ανακόπτουσα, μαζί με την «ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ Α.Ε.» ανακηρύχθηκε πλειοδότηρια σε δημόσιο, διεθνή πλειοδοτικό διαγωνισμό για την ανάθεση της τουριστικής εκμετάλλευσης του ξενοδοχείου «ΞΕΝΙΑ ΛΑΓΟΝΗΣΙΟΥ» μετονομασθέν σε «GRAND RESORT LAGONISSI», ιδιοκτησίας τότε του «ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ»

(στο εξής ΕΟΤ). Ακολούθως, η κοινοπραξία ίδρυσε τη νέα εταιρία «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.», η οποία συνήψε με τον ΕΟΤ τη με αριθμό 10.469/22.09.1999 συμβολαιογραφική πράξη μίσθωσης ακινήτου, της Συμβολαιογράφου Περιστερίου Μαρίας Πιπιλή-Δακτυλίδου, αντικείμενο της οποίας ήταν η παραχώρηση προς χρήση και εκμετάλλευση για τουριστική ανάπτυξη τμήματος 241,12 στρεμμάτων, για χρονική περίοδο διάρκειας σαράντα ετών με την υποχρέωση εκτέλεσης έργου ύψους τουλάχιστον 10.700.000.000 δρχ (31.401.320 ευρώ). Η ανακόπτουσα, ως μέλος της κοινοπραξίας ανέλαβε συμβατικά έναντι του ΕΟΤ και της μετέπειτα διαδόχου αυτής «ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ Α.Ε.» την αυτοτελή υποχρέωση να χρηματοδοτήσει τη νεοσυσταθείσα «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.», με κεφάλαια ανάλογα για την υλοποίηση της επένδυσης και την εκπλήρωση όλων των συμβατικών υποχρεώσεων. Λόγω προβλημάτων που ανέκυψαν και παρεμπόδισαν την πορεία της επένδυσης, η αρχική σύμβαση τροποποιήθηκε και επικαιροποιήθηκε με τη με αριθμό 555/10.04.2003 σύμβαση της Συμβολαιογράφου Αθηνών, Ισαβέλλας Δημοπούλου, και εν συνεχεία με τη με αριθμό 633/03.11.2003 σύμβαση, της ίδιας ως άνω Συμβολαιογράφου, δυνάμει των οποίων συμφωνήθηκε, μεταξύ άλλων, η παραχώρηση στη μισθώτρια της χρήσης παρακείμενης ακάλυπτης εδαφικής έκτασης συνολικού εμβαδού 85.195 τ.μ. Ωστόσο, η «ΕΤΑΔ Α.Ε.» δεν εκπλήρωσε τις απορρέουσες εκ των ως άνω συμβάσεων υποχρεώσεις της και η «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» προσέφυγε στο προβλεπόμενο από το άρθρο 25 της αρχικής με αριθμό 10.469/22.09.1999 σύμβασης, Διαιτητικό Δικαστήριο, το οποίο, με τη με αριθμό 4/2006 απόφασή του, υποχρέωσε την «ΕΤΑΔ Α.Ε.» να παραδώσει στην «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» την ακώλυτη χρήση της παρακείμενης έκτασης και να συμπράξει στις ενέργειες που ήταν αναγκαίες για την υλοποίηση της επένδυσης. Μετά την έκδοση της παραπάνω απόφασης η ανακόπτουσα εξέδωσε κοινό, εμπραγμάτως εξασφαλισμένο ομολογιακό δάνειο ποσού 300.000.000 ευρώ, ενώ με την από 22.03.2007 σύμβαση κάλυψης κοινού ομολογιακού δανείου οι τράπεζες «Eurobank Ergasias» και «Alpha Bank» ανέλαβαν την υποχρέωση να καλύψουν, κατά το ποσοστό συμμετοχής τους, τις ομολογίες κατά την ημερομηνία έκδοσής τους σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους και προϋποθέσεις που συμφωνήθηκαν και εκτίθενται στην εν λόγω σύμβαση, ενώ η πρώτη αυτών ορίστηκε πληρεξούσια καταβολών και εκπρόσωπος των ομολογιούχων δανειστών. Το δάνειο εκδόθηκε και καλύφθηκε ολοσχερώς από τις αρχικές ομολογιούχους, προς τον σκοπό, δε, υλοποίησης των συμβατικών δεσμεύσεων που είχε αναλάβει η ανακόπτουσα για την χρηματοδότηση της επένδυσης στο Λαγονήσι, σημαντικό τμήμα του δανείσματος διοχετεύτηκε μέσω ενδοεταιρικού δανεισμού προς τη θυγατρική της, «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.». Προς εξασφάλιση των απαιτήσεων των ομολογιούχων σε βάρος της εκδότριας κατά κεφάλαιο, πλέον τόκων πάσης φύσεως, προμηθειών, αμοιβών, εξόδων, φόρων και

λοιπών επιβαρύνσεων, οι οποίες απορρέουν από το ως άνω ομολογιακό δάνειο, η ανακόπτουσα, μεταξύ άλλων εξασφαλίσεων, παραχώρησε στην εκπρόσωπο των ομολογιούχων και για λογαριασμό τους, δυνάμει της 17359/03.04.2007 πράξης της συμβολαιογράφου Αθηνών Ιορδάνας Αλεξάνδρου Μορφονιού, υποθήκη πρώτης τάξης, για το ποσό των 375.000.000 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, επί διαφόρων ακινήτων, κυριότητάς της, μεταξύ των οποίων και τα ως άνω ξενοδοχεία «ELOUNDA BEACH HOTEL» και το «ELOUNDA BAY PALACE». Σημειώνεται, ότι, έπειτα δε από μεταβιβάσεις ομολογιών που έλαβαν χώρα μέχρι τον Μάρτιο του έτους 2019, ομολογιούχοι του δανείου κατέστησαν οι ανώνυμες τραπεζικές εταιρίες «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ΑΕ», «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ», «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΕ» και «ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΤΕ ΥΠΟ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ». Ήδη, κατά τον χρόνο συζήτησης της υπό κρίση ανακοπής, ομολογιούχοι του δανείου κατέστησαν, κατόπιν μεταβιβάσεων, οι αλλοδαπές εταιρίες ειδικού σκοπού: 1) «GALAXY IV FUNDING DAC» κατά ποσοστό 40%, κατέχουσα συνολικά 119.600.000 ονομαστικές ομολογίες ονομαστικής αξίας ευρώ 1,00 έκαστη, οι οποίες ενσωματώνονται στον με αριθμό 2 τίτλο ομολογιών, 2) «CAIRO No 3 FINANCE DAC», κατά ποσοστό 33,33%, κατέχουσα συνολικά 99.666.667 ονομαστικές ομολογίες ονομαστικής αξίας ευρώ 1,00 έκαστη, οι οποίες ενσωματώνονται στον με αριθμό 1 τίτλο ομολογιών, 3) «SUNRISE I NPL FINACE DAC», κατά ποσοστό 23,34%, κατέχουσα συνολικά 69.766.666 ονομαστικές ομολογίες ονομαστικής αξίας ευρώ 1,00 έκαστη, οι οποίες ενσωματώνονται στους με αριθμούς 3 και 5 τίτλους ομολογιών και 4) η «ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ», κατά ποσοστό 3,33%, κατέχουσα συνολικά 9.966.997 ονομαστικές ομολογίες ονομαστικής αξίας ευρώ 1,00 έκαστη, οι οποίες ενσωματώνονται στον με αριθμό 4 τίτλο ομολογιών. Μέχρι τον Απρίλιο του έτους 2010 η ανακόπτουσα εξυπηρετούσε το κοινό ομολογιακό δάνειο, καταβάλλοντας έως τότε το ποσό των 54.425.827,70 ευρώ, που κάλυπτε μόνο τους τόκους της απαίτησης και τον Οκτώβριο του ίδιου έτους περιήλθε σε υπερημερία, μη εξοφλώντας τους καταβλητέους τόκους, οι οποίοι ανέρχονταν στο ποσό των 6.030.000 ευρώ, επικαλούμενη οικονομική αδυναμία, λόγω της διεθνούς οικονομικής κρίσης. Προκειμένου να αντιμετωπιστεί το εν λόγω πρόβλημα οι ομολογιούχοι δέχθηκαν να στηρίξουν την ανακόπτουσα, με την έκδοση νέου ομολογιακού δανείου ποσού 9.226.537 ευρώ, το οποίο δυνάμει της από 25.02.2011 σύμβασης κάλυψης κοινού ομολογιακού δανείου καλύφθηκε ολοσχερώς, ενώ από την εκταμίευσή του διοχετεύθηκε λογιστικά απευθείας στους ομολογιούχους προς εξόφληση των συμβατικών τόκων της χρονικής περιόδου από 27.04.2010 έως 27.01.2011. Παράλληλα, επειδή η «ΕΤΑΔ Α.Ε.» εξακολούθησε, και μετά την έκδοση της προαναφερθείσας, 4/2006 απόφασης του Διαιτητικού Δικαστηρίου, να δημιουργεί προσκόμματα στην υλοποίηση της επένδυσης

στο Λαγονήσι, η «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.», άλλοτε κατά μόνας και άλλοτε μαζί με την ανακόπτουσα και την «ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ Α.Ε.», προσέφυγε εκ νέου στο Διαιτητικό Δικαστήριο με σειρά προσφυγών, επί των οποίων εκδόθηκαν οι 52/2010, 32/2011 και 43/2011 αποφάσεις αυτού, που αναγνώρισαν αφενός μεν ότι οι ως άνω συμβάσεις μίσθωσης (αρχική, τροποποιητική και συμπληρωματική) ήταν έγκυρες και ισχυρές και, αφετέρου, ότι η «ΕΤΑΔ Α.Ε.» βρισκόταν σε διαρκή υπερημερία όσον αφορά την εκπλήρωση των συμβατικών της υποχρεώσεων. Η τελευταία προσέβαλε τις αποφάσεις αυτές με αγωγές της ενώπιον του Εφετείου Αθηνών, οι οποίες αρχικά έγιναν δεκτές με τις 4208/2013, 4218/2013, 461/2013 και 462/2013 αποφάσεις του ως άνω Δικαστηρίου, στη συνέχεια όμως αναιρέθηκαν με τις 1368/2014, 1569/2014, 1378/2014 και 1579/2014 αποφάσεις του Αρείου Πάγου. Έπειτα από την μετ' αναιρέση συζήτηση αυτών των αγωγών εκδόθηκαν οι 495/2016, 496/2016, 497/2016 και 498/2016 αποφάσεις του Εφετείου Αθηνών που απέρριψαν τις αγωγές της ΕΤΑΔ και επικύρωσαν το σκεπτικό των προαναφερθεισών αποφάσεων του Διαιτητικού Δικαστηρίου. Ακολούθως, η «ΕΤΑΔ Α.Ε.» και το Ελληνικό Δημόσιο άσκησαν νέες αιτήσεις αναιρέσης, οι οποίες εν τέλει απορρίφθηκαν με τις 354/2018, 355/2018, 356/2018, 357/2018, 358/2018, 359/2018, 360/2018 και 361/2018 αποφάσεις του Αρείου Πάγου. Η μακρόχρονη αυτή αντιδικία της «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.», με την ΕΤΑΔ για την επένδυση στο Λαγονήσι είχε δυσμενείς επιπτώσεις στην ικανότητα της ανακόπτουσας - μητρικής εταιρίας να είναι συνεπής στις υποχρεώσεις που είχε αναλάβει από το προαναφερθέν ομολογιακό δάνειο. Το γεγονός αυτό ανάγκασε την ανακόπτουσα να ζητήσει από τους δανειστές της δύο φορές, μία το έτος 2013 και μία το έτος 2016, τροποποίηση των όρων του επίδικου ομολογιακού δανείου, ώστε να καταστεί δυνατή η απεμπλοκή της επένδυσης στο Λαγονήσι και η ομαλή εξέλιξη της δανειακής τους σχέσης. Πιο συγκεκριμένα, στην από 28.6.2013 συμφωνία βασικών όρων αναδιάρθρωσης οφειλών, που συνήφθη μεταξύ της ανακόπτουσας και των ομολογιούχων δανειστών της, σημειώνεται (βλ. 3η σελίδα αυτής) ότι «Ο Εκδότης δηλώνει ότι αντιμετωπίζει προβλήματα ρευστότητας και βρίσκεται κατά δήλωσή του, σε αδυναμία εμπρόθεσμης αποπληρωμής των ανωτέρω Δανείων Ι και ΙΙ, λόγω των προκληθεισών υπέρογκων ζημιών (ευρώ 114 εκ. και ευρώ 258 εκ. - διαιτητική απόφαση 32/2011 σελ. 144-145) στην θυγατρική εταιρεία ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε., εξ αιτίας της συνεχούς αθέτησης ουσιωδών συμβατικών υποχρεώσεων εκ μέρους της ΕΤΑΔ Α.Ε., σε συνδυασμό με τις πρωτοφανείς αρνητικές συνέπειες της οικονομικής κρίσης. Επίσης, ο εκδότης δηλώνει ότι είναι εφικτή η συνέχιση της λειτουργίας του, αλλά και των θυγατρικών του εταιρειών, προς όφελος των πιστωτών του, υπό την προϋπόθεση της γενικότερης ρύθμισης των οφειλών του. Οι Ομολογιούχοι, κατόπιν σχετικού αιτήματος του Εκδότη, βασιζόμενοι στις περιεχόμενες στην παρούσα δηλώσεις του Εκδότη και των

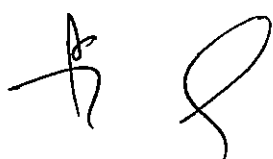
Εγγυητών, οι οποίες τυγχάνουν δικαιοπρακτικό θεμέλιο της παρούσας σύμβασης, αποδέχθηκαν να συνάψουν την παρούσα συμφωνία προκειμένου να συμφωνηθούν οι βασικοί όροι της ρύθμισης/αναδιάρθρωσης των οφειλών του Εκδότη, αλλά και οι όροι και προϋποθέσεις που πρέπει να τηρήσουν ο Εκδότης, οι Εγγυητές και οι εκ τετάρτου συμβαλλόμενοι, έτσι ώστε να υλοποιηθεί η αναδιάρθρωση». Αντίστοιχα, στην από 31.3.2016 συμφωνία βασικών όρων αναδιάρθρωση οφειλών που συνήφθη μεταξύ της ανακόπτουσας και των ομολογιούχων δανειστών της, σημειώνεται (βλ. 4η και 5η σελίδα αυτής) ότι «Ο Εκδότης δηλώνει ότι λόγω της αντιδικίας της ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ ΑΕ με την ΕΤΑΔ ΑΕ που αφορά στη σύμβαση παραχώρησης της έκτασης στο Λαγονήσι, επί της οποίας βρίσκεται το ξενοδοχειακό συγκρότημα Grand Resort Lagonissi, δεν έχει καταστεί μέχρι σήμερα δυνατή η αξιοποίηση της ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ ΑΕ. Ωστόσο ο Εκδότης και η ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ ΑΕ εκτιμούν ότι η αντιδικία μεταξύ της ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ ΑΕ και της ΕΤΑΔ ΑΕ αναφορικά με την εγκυρότητα της δεύτερης τροποποιητικής σύμβασης και της συμπληρωματικής σύμβασης πρόκειται να λήξει οριστικά εντός διετίας και ειδικότερα μετά την έκδοση των με αριθμούς 496/2016, 406/2016, 497/2016 και 496/2016 αποφάσεων του Εφετείου Αθηνών μετά την αναπομπή σε αυτό των υποθέσεων με αναιρετικές αποφάσεις του Αρείου Πάγου. Ο Εκδότης επίσης δηλώνει ότι, λόγω της ανωτέρω περιγραφείσας διαφοράς, σε συνδυασμό με την υστέρηση των εσόδων των εταιριών του Ομίλου από την εκμετάλλευση των ξενοδοχείων προκύπτει αδυναμία του Εκδότη να ανταποκριθεί πλήρως στις υποχρεώσεις που πηγάζουν από το Δάνειο I, το Δάνειο II καθώς και τους ρυθμισθέντες τόκους του Δανείου I... Οι Ομολογιούχοι που συμβάλλονται στην παρούσα ... μετά το ανωτέρω αίτημα του Εκδότη, βασιζόμενοι τις περιεχόμενες στην παρούσα δηλώσεις του Εκδότη και των Εγγυητών, οι οποίες τυγχάνουν δικαιοπρακτικό θεμέλιο της παρούσας σύμβασης, καθώς και στο από 3/2/2016 επικαιροποιημένο επιχειρηματικό σχέδιο του Εκδότη, αποδέχθηκαν να συνάψουν την παρούσα συμφωνία προκειμένου να συμφωνηθούν οι βασικοί όροι για την εκ νέου ρύθμιση/αναδιάρθρωση των οφειλών του Εκδότη, αλλά και οι όροι και προϋποθέσεις που πρέπει να τηρήσουν ο Εκδότης, οι Εγγυητές και οι εκ τετάρτου συμβαλλόμενοι, έτσι ώστε να υλοποιηθεί η εκ νέου σκοπούμενη αναδιάρθρωση από το Δάνειο I και το Δάνειο II». Δυνάμει των δύο συμφωνιών αναδιάρθρωσης, συμφωνήθηκε η καταβολή συγκεκριμένων δόσεων σε δήλες ημερομηνίες και επίσης το δικαίωμα της καταγγελίας, σε περίπτωση άπρακτης παρόδου των ανωτέρω προθεσμιών. Πλην, όμως και μετά την κατά τα ανωτέρω τελευταία αναδιάρθρωση η ανακόπτουσα δεν μπορούσε να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της από την ένδικη σύμβαση, με αποτέλεσμα την 01.01.2018 να ενεργοποιηθεί το συμβατικό δικαίωμα των ομολογιούχων για καταγγελία αυτής. Κατόπιν, η ανακόπτουσα ζήτησε την παρέμβαση της Διυπουργικής Επιτροπής

Απεμπλοκής Υποθέσεων προκειμένου να επιτευχθεί συμβιβασμός με την «ΕΤΑΔ Α.Ε». Στις δύο συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν στις 14.03.2018 και στις 12.04.2018, στις οποίες προσκλήθηκε και εκπρόσωπος των ομολογιούχων, τα μέρη δεν κατέληξαν σε κάποια αμοιβαία αποδεκτή λύση. Ακολούθως, στις 12.11.2018 υποβλήθηκε στους ομολογιούχους επιχειρηματικό σχέδιο των εταιριών «ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» και «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.», το οποίο είχε εκπονήσει η εταιρία Ernst Young, τούτο, όμως δεν έγινε αποδεκτό από τους τελευταίους, με την από 10.12.2018 επιστολή τους, ως μη ρεαλιστικό και μη βιώσιμο. Στη συνέχεια, στην από 28.03.2019 γενική συνέλευση των ομολογιούχων, αποφασίστηκε η καταγγελία της ένδικης σύμβασης ομολογιακού δανείου (αλλά και της δεύτερης ως άνω σύμβασης). Στο μεταξύ κατατέθηκαν νέες προσφυγές της ανακόπτουσας, μαζί με τις εταιρίες «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ ΑΕ» και «ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΕ», στο Διαιτητικό Δικαστήριο, επί των οποίων εκδόθηκαν οι 20/2019, 24/2019, 28/2019, 1/2020, 2/2020 και 4/2020 αποφάσεις, που δικαίωσαν τις εταιρίες του ομίλου Μαντωνανάκη με αποτέλεσμα, μέχρι την ημεροχρονολογία συζήτησης της παρούσας, να έχουν επιδικάσει σε βάρος της ΕΤΑΔ διάφορα χρηματικά ποσά ως διαφυγόντα κέρδη, χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης και δικαστικά έξοδα, τα οποία ανέρχονται συνολικά στο ποσό των 725.747.674 ευρώ περίπου. Κατά των ως άνω διαιτητικών αποφάσεων η «ΕΤΑΔ Α.Ε.» άσκησε αγωγές ακύρωσης, άλλως αναγνώρισης της ανυπαρξίας αυτών, ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών και ως προς τις με αριθμούς 20/2019, 24/2019 και 1/2020 αυτών, εκδόθηκαν οι με αριθμούς 3747/2021, 1891/2023, 1893/2023 αποφάσεις Τριμελούς Εφετείου Αθηνών, οι οποίες απέρριψαν τις αγωγές, ενώ ως προς τις λοιπές αποφάσεις οι αγωγές εκκρεμούν προς συζήτηση στις 11.01.2024. Κατά της με αριθμό 3747/2021 απόφασης του Εφετείου η «ΕΤΑΔ Α.Ε.» άσκησε αναίρεση, η οποία συζητήθηκε στις 30.01.2023 και αναμένεται η έκδοση απόφασης. Μετά την από 28.03.2019 καταγγελία του ένδικου ομολογιακού δανείου, η καθ' ης κοινοποίησε στην ανακόπτουσα την από 18.04.2019 επιταγή προς πληρωμή, με βάση τα άρθρα 57 του ν.δ. 17.07.1923, 12 παρ.3 του ν.3156/2003 και 73 παρ.4 Ν.4548/2018, με την οποία την επέτασσε να της καταβάλει το ποσό των 365.360.555,51 ευρώ, εντόκως και μέχρι την πλήρη εξόφληση. Κατά αυτής η ανακόπτουσα άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λασιθίου την από 22.04.2019 και με αριθμό κατάθεσης 101/22.04.2019 ανακοπή της, καθώς και αίτηση αναστολής της εκτέλεσης. Επί της αίτησης αυτής εκδόθηκε η με αριθμό 50/2020 απόφαση του ως άνω Δικαστηρίου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων), δυνάμει της οποίας η επισπευδόμενη αναγκαστική εκτέλεση ανεστάλη, ενώ ακολούθως εκδόθηκε, επί της ανακοπής, η με αριθμό 65/2020 απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου (ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών), με την οποία η εκτελεστική διαδικασία ακυρώθηκε, λόγω της

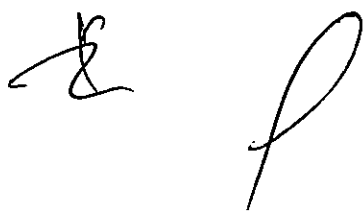
καταχρηστικότητας της καταγγελίας. Κατά της απόφασης αυτής ασκήθηκε, μεταξύ άλλων και από την καθ' ης η υπό κρίση ανακοπή, η με αριθμό κατάθεσης 19/27.05.2020 έφεση, επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθμό 25/2022 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Ανατολικής Κρήτης. Με την απόφαση αυτή η έφεση έγινε τυπικά δεκτή και απορρίφθηκε κατ' ουσίαν, κατά, δε, αυτής έχει ασκήσει αναίρεση η καθ' ης, επί της οποίας, μέχρι τον χρόνο συζήτησης της υπό κρίση ανακοπής, δεν έχει εκδοθεί απόφαση. Εκκρεμούσας της ως άνω αντιδικίας, στις 22.07.2019 η ανακόπτουσα άσκησε, από κοινού με έτερα πρόσωπα, αγωγές ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με τις οποίες ζητούσε να αναγνωριστεί η ακυρότητα της γενόμενης στις 28.03.2019 καταγγελίας. Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε η με αριθμό 3050/2021 απόφαση του ως άνω Δικαστηρίου, με την οποία έγιναν δεκτές οι αγωγές. Κατά της απόφασης αυτής, ασκήθηκε από τους ηττηθέντες διαδίκους η από 30.01.2022 και με αριθμό κατάθεσης 7702/534/2022 έφεση, η οποία συζητήθηκε στις 09.06.2022 και επ' αυτής εκδόθηκε η με αριθμό 5680/10.11.2022 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών. Με την απόφαση αυτή, κρίθηκε ότι η καταγγελία της επίμαχης σύμβασης ομολογιακού δανείου είναι έγκυρη και αφού έγινε τυπικά και κατ' ουσία δεκτή η έφεση, εξαφανίστηκε η πρωτόδικη απόφαση και απορρίφθηκαν οι αγωγές στο σύνολό τους. Επτά μήνες την έκδοση της απόφασης αυτής, στις 05.07.2023 επιδόθηκε στην ανακόπτουσα η, προσβαλλόμενη με την υπό κρίση ανακοπή, από 28.06.2023 επιταγή προς πληρωμή, με επίκληση του άρθρου 57 παρ.1 του ν.δ. 17.07/13.08.2023, με την οποία αυτή επιτάχθηκε να της καταβάλει: 1) το ποσό των 513.562.964 ευρώ, το οποίο αναλύεται σε κεφάλαιο ύψους 299.000.000 ευρώ και τόκους ύψους 214.562.864,96 ευρώ, νομιμοτόκως με συμβατικούς τόκους υπερημερίας από την 09.06.2023 και εξάμηνο ανατοκισμό των τόκων, 2) το ποσό των 150 ευρώ για σύνταξη της επιταγής και 3) το ποσό των 120 ευρώ για την επίδοση, νομιμοτόκως από την επίδοση της επιταγής προς πληρωμή. Στην επιταγή αυτή αναφέρεται ότι αν δεν καταβληθούν τα επιτασσόμενα ποσά θα γίνει αναγκαστική εκποίηση των ενυπόθηκων ακινήτων, που αναγράφονται στην επιταγή, ήτοι των ξενοδοχείων «ELOUNDA BEACH HOTEL» και «ELOUNDA BAY PALACE». Ακολούθως, με την από 28.06.2023 αίτησή της καθ' ης προς τον Κτηματολογικό Γραφείο Κρήτης, Υποκατάστημα Αγίου Νικολάου, η οποία έλαβε αριθμό 4804/11.07.2023, ζητήθηκε η εγγραφή κατάσχεσης για το ποσό των 50.000.000 ευρώ, επί των παραπάνω ακινήτων. Με βάση τα παραπάνω, ο ισχυρισμός της ανακόπτουσας περί αδράνειας της καθ' ης να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση ελέγχεται ως ουσία αβάσιμος, καθόσον η καθ' ης αφενός μεν έχει ήδη από το έτος 2019, αμέσως μετά την καταγγελία της επίμαχης σύμβασης ομολογιακού δανείου, επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της προς ικανοποίηση της απαίτησής της από τη σύμβαση αυτή, η οποία (εκτέλεση) μετά

από άσκηση ενδίκων βοηθημάτων της ανακόπτουσας ανεστάλη και εν συνεχεία ακυρώθηκε, αφετέρου, δε, ανέμενε καθόλο το παραπάνω χρονικό διάστημα από την καταγγελία, μέχρι την επίδοση της ανακοπτόμενης επιταγής προς πληρωμή, να κριθεί το κύρος αυτής, το οποίο και κρίθηκε τελεσίδικα με τη με αριθμό 5680/10.11.2022 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών και όχι με τη με τη με αριθμό 3050/08.12.2021 απόφαση που επικαλείται η ανακόπτουσα, η οποία είναι η πρωτόδικη απόφαση, που ακυρώθηκε από το Εφετείο. Περαιτέρω, ως αβάσιμος ελέγχεται και ο ισχυρισμός της ανακόπτουσας περί συμμετοχής των ομολογιούχων δανειστών στις τριμερείς διαπραγματεύσεις που πραγματοποιούνταν μεταξύ ΕΤΑΔ ΑΕ./Ελληνικού Δημοσίου-Ομολογιούχων/Servisers-Ομίλου Μαντωνανάκη, οι οποίες, κατά τους ισχυρισμούς της, της δημιούργησαν την εύλογη πεποίθηση ότι η καθ' ης δεν θα επισπεύσει εκτέλεση στον παρόντα χρόνο, προς απόδειξη του οποίου προσκομίζει με επίκληση, μεταξύ άλλων, ηλεκτρονική αλληλογραφία μεταξύ των εκπροσώπων, των ετών 2020 και 2021. Ειδικότερα, προσκομίζει το από 06.07.2020 μήνυμα του Θάνου Αθανάσογλου, αντιπροσώπου της ανακόπτουσας προς τον τότε Υπουργό Επικρατείας Γεώργιο Γεραπετρίτη και τους νομικούς συμβούλους Γεώργιο Μυλωνογιαννάκη και Εμμανουήλ Μαστρομανώλη, κοινοποιούμενο στον Παντελή Μαντωνανάκη και στον διαπραγματευτή της ανακόπτουσας, Στυλιανό Σταματόπουλο, με το οποίο η ανακόπτουσα δηλώνει τη συμφωνία της με το πλαίσιο που διατυπώθηκε στις 22.06.2020 και την πρόθεσή της να διατυπώσει πρόταση non paper για τη εύρεση λύσης σχετικά με την επένδυση του Λαγονησίου, μέχρι τις 15.07.2020. Επίσης, προσκομίζει το από 22.11.2021 μήνυμα του Στυλιανού Σταματόπουλου, διαπραγματευτή της ανακόπτουσας προς τους Γεώργιο Μυλωνογιαννάκη, διαπραγματευτή της Ελληνικής Κυβέρνησης και Εμμανουήλ Μαστρομανώλη, νομικό σύμβουλο της Κυβέρνησης, με την οποία τους δηλώνει ότι τη Δευτέρα 29.11.2021 είναι διαθέσιμος για τον ορισμό συνάντησης για συνέχιση των διαπραγματεύσεων για το θέμα του Λαγονησίου. Από τα παραπάνω έγγραφα αποδεικνύεται ότι πράγματι κατά τα έτη 2020 και 2021 ήταν εν εξελίξει διαπραγματεύσεις μεταξύ της ΕΤΑΔ ΑΕ/Ελληνικού Δημοσίου και της ανακόπτουσας, προκειμένου να βρεθεί συμβιβαστική λύση αναφορικά με το ζήτημα της επένδυσης του Λαγονησίου, πλην, όμως, ουδόλως προκύπτει ότι στις διαπραγματεύσεις συμμετείχαν οι ομολογιούχοι, σε κάθε δε περίπτωση, ως πραγματοποιηθείσες τα ως άνω έτη, δεν ήταν ικανές να δημιουργήσουν στην ανακόπτουσα την πεποίθηση, και μάλιστα εύλογη, περί μη επίσπευσης αναγκαστικής εκτέλεσης το έτος 2023. Η κρίση αυτή του Δικαστηρίου, δεν κλονίζεται από τις με αριθμούς 3.986/18.12.2023 και 3994/22.12.2023 ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων της ανακόπτουσας Γεωργίου Παπαιωάννου και Ιωάννη Κλαδή, οι οποίες ως προς το ζήτημα των διαπραγματεύσεων, ουδέν συγκριμένο εισφέρουν.

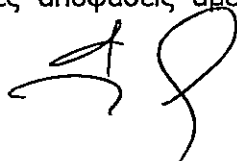
Τούτο διότι ο πρώτος αυτός, οικονομολόγος, καταθέτει ότι γνωρίζει ότι πρόσφατα διενεργούνται διαπραγματεύσεις, μεταξύ του Ομίλου Μαντωνανάκη και του Υπερταμείου, που είναι μέτοχος της ΕΤΑΔ και των ομολογιούχων δανειστών, στις οποίες και ο ίδιος συμμετείχε, χωρίς να εξειδικεύει σε ποιο χρονικό σημείο έλαβαν χώρα οι διαπραγματεύσεις, ποιο το ειδικότερα περιεχόμενό τους και ποιο φυσικό πρόσωπο εκπροσωπούσε τους ομολογιούχους κατά τις διαπραγματεύσεις αυτές. Επίσης, ο δεύτερος, Ιωάννης Κλαδής, διευθυντής λογιστηρίου της «ΗΛΙΟΣ Α.Ε.», αναφορικά με το θέμα των διαπραγματεύσεων, καταθέτει ότι αυτές άρχισαν το έτος 2020 μεταξύ του Ομίλου και του Υπερταμείου, και καθυστέρησαν από εξωγενείς και αστάθμητους παράγοντες, αλλά τελικά, με πρωτοβουλία του Υπερταμείου έχει εξευρεθεί αμοιβαία λύση, επωφελής για όλους τους εμπλεκόμενους, χωρίς να κάνει μνεία περί του εάν στις διαπραγματεύσεις αυτές συμμετείχαν και οι ομολογιούχοι. Τέλος, το με αρ.πρωτ.ΕΞ3176/20.06.2023 έγγραφο του Υπερταμείου, που υπογράφεται από τον Διευθύνοντα Σύμβουλο Γρηγόρη Δημητριάδη και απευθύνεται στην Υπουργό Ανάπτυξης Ελένη Δενδρινού, όπου αναφέρεται ότι *«...υφίσταται εν εξελίξει διαδικασία επιδίωξης επίτευξης συμβιβαστικής λύσης με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών (ΕΤΑΔ, Ελληνικό Δημόσιο, ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ, Τράπεζες/Servisers).»*, δεν παρέχει ως προς το ζήτημα αυτό καμία αξιοπιστία, καθόσον το περιεχόμενο αυτού αναιρείται από το μεταγενέστερο με αρ.πρωτ.ΕΜΠ3440/18.12.2023 έγγραφο του ίδιου ως άνω φορέα, υπογεγραμμένο από τον ίδιο ως άνω Διευθύνοντα Σύμβουλο, στο οποίο αναφέρεται ότι οι Τράπεζες/Servisers *«...ουδέποτε μετείχαν σε συζητήσεις που έλαβαν χώρα μεταξύ της ΕΕΣΥΠ, της ΕΤΑΔ/Ελληνικού Δημοσίου και της ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ στην προσπάθεια εξεύρεσης συμβιβαστικής λύσης μέσω της συνολικής διευθέτησης των εκκρεμών διαφορών. Εξάλλου, οι όποιες συζητήσεις έχουν παύσει ήδη προς έξι μηνών, χωρίς να διαφαίνεται στο άμεσο μέλλον πρόθεση ή ενδεχόμενο επανεκκίνησής τους, πόσω δε μάλλον πιθανότητα εξεύρεσης οποιασδήποτε συμβιβαστικής λύσης.»*. Κατόπιν αυτού, ουσία αβάσιμος τυγχάνει και ο ισχυρισμός περί συμφωνίας moratorium όσο διαρκούν οι διαπραγματεύσεις να μην γίνονται εκτελέσεις από τον όμιλο της ανακόπτουσας κατά της ΕΤΑΔ ούτε και των τραπεζών κατά του ομίλου. Περαιτέρω, αναπόδεικτος τυγχάνει και ο ισχυρισμός περί ύπαρξης συμπαιγνίας μεταξύ της ΕΤΑΔ Α.Ε./Ελληνικού Δημοσίου και των ομολογιούχων δανειστών, καθόσον αυτή δεν προκύπτει από κανένα αποδεικτικό στοιχείο, ούτε και η ίδια η ανακόπτουσα επικαλείται συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία να στηρίζουν τον εν λόγω ισχυρισμό της, παρά μόνο αρκείται στην επίκληση του σκεπτικού της με αριθμό 28/2019 απόφασης του Διαιτητικού Δικαστηρίου και της με αριθμό 4723/2023 πράξης του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Το παρόν Δικαστήριο, όμως, το οποίο καλείται να αποφανθεί επί της εγκυρότητας συγκεκριμένων πράξεων

εκτέλεσης, δεν δύναται να αχθεί σε κρίση περί καταχρηστικότητας αυτών, στηριζόμενο αποκλειστικά σε γενικές αναφορές περί συμπαιγνίας, χωρίς την επίκληση, αλλά και απόδειξη συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών, από τα οποία να προκύπτει η από κοινού δράση των ομολογιούχων και της ΕΤΑΔ Α.Ε./Ελληνικού Δημοσίου, με σκοπό την οικονομική της εξόντωση. Περαιτέρω, ως προς τον ισχυρισμό της ανακόπτουσας ότι υφίσταται δυνατότητα της καθ'ης να δεχθεί την εκχώρηση των απαιτήσεων που επιδικάστηκαν υπέρ της «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» σε βάρος της «ΕΤΑΔ Α.Ε.», ύψους άνω των 700.000 ευρώ, στο μέτρο που αυτές είναι ήδη ενεχυρασμένες υπέρ της, χάριν και όχι αντί καταβολής και να επισπεύσει εκτέλεση σε βάρος αυτής, που αποτελεί φερέγγυο και οικονομικά ισχυρό οφειλέτη, λεκτέα τα ακόλουθα: Κατά την προαναφερθείσα αναδιάρθρωση του ομολογιακού δανείου το έτος 2013, δυνάμει της από 18.2.2014 σύμβασης ενεχυρίασης απαιτήσεων, συστάθηκε υπέρ των ομολογιούχων δανειστών, προς εξασφάλιση των απαιτήσεών τους από το επίδικο ομολογιακό δάνειο, ενέχυρο επί ποσοστού 80% κάθε χρηματικής απαίτησης της «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» έναντι της «ΕΤΑΔ Α.Ε.» από τις συμβάσεις παραχώρησης στο Λαγονήσι, ανεξάρτητα από το εάν αυτές είχαν ήδη επιδικαστεί με αποφάσεις του Διαιτητικού Δικαστηρίου ή επρόκειτο να επιδικαστούν στο μέλλον. Με τη σύμβαση αυτή παρασχέθηκε η ανέκκλητη εντολή στην εκπρόσωπο των ομολογιούχων να εισπράττει οποιοδήποτε ποσό ανέρχονται ή ήθελε να ανέλθουν οι παραπάνω χρηματικές απαιτήσεις και ο ενεχυράζων παράγγειλε προς την ΕΤΑΔ Α.Ε. να καταβάλει στον τηρούμενο λογαριασμό ενεχύρου με αριθμό 026.00240.31.0206023 του ενεχυράζοντος στην ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS Α.Ε. υπό την ιδιότητα του εκπροσώπου των ομολογιούχων και πληρεξουσίου καταβολών κάθε ποσό, το οποίο οφείλει ή θα οφείλει στον ενεχυράζοντα από τις κατά τα ανωτέρω ενεχυραζόμενες απαιτήσεις. Την ίδια ημέρα υπογράφηκε η από 18.02.2014 σύμβαση ενεχύρου καταθέσεων, με την οποία συστάθηκε ενέχυρο απαιτήσεων στον παραπάνω τραπεζικό λογαριασμό, που ανοίχθηκε γι αυτόν τον σκοπό. Μετά την έκδοση της με αριθμό 20/2019 Διαιτητικής Απόφασης, με την οποία υποχρεώθηκε η ΕΤΑΔ να καταβάλει στην «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» το ποσό των 57.000.000 ευρώ, πλέον τόκων, η εκπρόσωπος των ομολογιούχων, ασκώντας το απορρέον από την παραπάνω σύμβαση ενεχύρασης δικαίωμά της, επέδωσε στην «ΕΤΑΔ Α.Ε.» την από 25.09.2019 εξώδικη δήλωσή της-πρόσκληση, με την οποία την προσκαλούσε να της καταβάλει το 80% των απαιτήσεων που επιδικάστηκαν στον ενεχυριασμένο λογαριασμό. Επίσης, με την από 20.12.2019 εξώδικη δήλωση πρόσκληση προς την «ΕΤΑΔ Α.Ε.» η εκπρόσωπος των ομολογιούχων, επικαλούμενη το ίδιο δικαίωμα, την προσκάλεσε να της καταβάλει το ποσό το 80% του ποσού που επιδικάστηκε με τη με αριθμό 24/2019 διαιτητική απόφαση. Πλην, όμως, η «ΕΤΑΔ Α.Ε.» αρνήθηκε να συμμορφωθεί με τις παραπάνω

προσκλήσεις. Παράλληλα, μετά τη δημοσίευση της με αριθμό 20/2019 απόφασης του Διαιτητικού Δικαστηρίου, η καθ' ης, προκειμένου να αποκτήσει εκτελεστό τίτλο και να επισπεύσει εκτέλεση σε βάρος της «ΕΤΑΔ Α.Ε.» ως τρίτης, υπέβαλε, στις 10.11.2019 αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής, επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθμό 10.439/2019 διαταγή πληρωμής του Δικαστή αυτού του Δικαστηρίου, με την οποία διατάχθηκαν η ανακόπτουσα, η «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.», η ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΣΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΑΥΤΛΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ», η ανώνυμη εταιρία «ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΣΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΑΥΤΛΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ» και ο Παντελεήμων Μαντωνανάκης, να της καταβάλουν, εις ολόκληρον ο καθένας, το ποσό των 70.000.000 ευρώ, εντόκως από 29.03.2019 με ρητή επιφύλαξη για επιδίκαση για είσπραξη του υπολοίπου της απαίτησης από την ένδικη σύμβαση. Δυνάμει της εν λόγω διαταγής πληρωμής η καθ' ης προέβη στις 20.11.2019 σε κατάσχεση στα χέρια της «ΕΤΑΔ Α.Ε.» ως τρίτης του μη ενεχυριασμένου ποσοστού 20% της απαίτησης κατά της «ΕΤΑΔ Α.Ε.». Σε απάντηση η τελευταία κατέθεσε τη με αριθμό 2521/2019 δήλωση τρίτου (άρθρο 985 ΚΠολΔ), με την οποία μεταξύ άλλων δήλωσε ότι δεν πρόκειται να προβεί σε οποιαδήποτε καταβολή προς την «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» και δεσμεύεται ότι εάν η αντιδικία λήξει σε βάρος της «ΕΤΑΔ Α.Ε.» θα δεσμεύσει το ποσό υπέρ της επιβάλλουσας τη συντηρητική κατάσχεση τράπεζας προκειμένου να της αποδοθεί. Κατά της διαταγής πληρωμής, οι καθ' ων, μεταξύ των οποίων και η νυν ανακόπτουσα, άσκησαν ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών την από 19.11.2019 και με αριθμό κατάθεσης 101376/3265/2019 ανακοπή, κατ' άρθρο 632 ΚΠολΔ, και παράλληλα ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών την από 25.11.2019 και με αριθμό κατάθεσης 103477/1305/2020 αίτηση περί αναστολής εκτελεστότητας αυτής κατ' άρθρο 632 παρ.3 ΚΠολΔ, στην οποία σώρευσαν αίτημα χορήγησης προσωρινής διαταγής. Το αίτημα προσωρινής διαταγής συζητήθηκε στις 02.12.2019 και επί αυτού εκδόθηκε η από 05.12.2019 προσωρινή διαταγή της Προέδρου Πρωτοδικών Αθηνών, με την οποία διατάχθηκε η αναστολή της εκτέλεσης της διαταγής πληρωμής, μέχρι τη συζήτηση της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων και υπό τον όρο συζήτησης αυτής στην ορισθείσα δικάσιμο της 03.03.2020. Ακολούθως, μετά από μερική ανάκληση της παραπάνω προσωρινής διαταγής, με την από 17.11.2021 προσωρινή διαταγή του Προέδρου αυτού του Δικαστηρίου, οι ομολογιούχοι επιχείρησαν να επιβάλουν αναγκαστική κατάσχεση, για το ποσό που της είχε επιτραπεί να εκτελέσουν, πλην, όμως η «ΕΤΑΔ Α.Ε.» κατέθεσε τη με αριθμό 6538/2021 αρνητική δήλωση, κατά της οποίας οι ομολογιούχοι άσκησαν τη με αριθμό κατάθεσης 4654/153/2022 ανακοπή τους ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, επί της οποίας εκδόθηκε η με

αριθμό 466/2023 μη οριστική απόφαση. Τελικά, κατόπιν αναβολών η αίτηση αναστολής εκτέλεσης της διαταγής πληρωμής, συζητήθηκε στις 24.11.2021 και επ' αυτής εκδόθηκε η με αριθμό 2178/2022 απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία διατάχθηκε η αναστολή της εκτέλεσης αυτής μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της από 19.11.2019 και με αριθμό κατάθεσης 101376/3265/2019 ανακοπής. Επί της ανακοπής αυτής εκδόθηκε η με αριθμό 1820/18.05.2023 μη οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία αναβλήθηκε η συζήτηση της υπόθεσης μέχρι την αμετάκλητη περάτωση: α) της από 22.04.2019 και με αριθμό κατάθεσης 101/22.04.2019 ανακοπής ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λασιθίου και β) των από 22.07.2019 (αρ.καταθ.65893/2058/2019) και από 09.08.2019 (αρ.καταθ.72527/2298/2019) αγωγών περί αναγνώρισης της ακυρότητας των καταγγελιών. Κατόπιν αυτών αποδεικνύεται ότι η καθ' ης επιχείρησε κατ' επανάληψη να ασκήσει τα εκ της ως άνω σύμβασης ενεχύρασης δικαιώματά της, πλην, όμως, η ικανοποίηση των απαιτήσεων κατέστη ανέφικτη αφενός μεν λόγω της απροθυμίας της «ΕΤΑΔ Α.Ε.» να προβεί σε εκούσια συμμόρφωση με τις εκδοθείσες διαιτητικές αποφάσεις, αλλά και να καταβάλει το ποσό της κατάσχεσης που επιβλήθηκε σε βάρος της, ως τρίτης, αφετέρου δε λόγω του μακροχρόνιας αντιδικίας που άνοιξε με την άσκηση ανακοπής της ανακόπτουσας κατά της παραπάνω διαταγής πληρωμής, η οποία ακυρώθηκε τελεσίδικα. Αντίθετα, η ανακόπτουσα και η δικαιούχος των απαιτήσεων κατά της «ΕΤΑΔ Α.Ε.» εταιρία του ομίλου Μαντωνανάκη «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.», ουδέποτε επιχείρησαν να προβούν σε αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της «ΕΤΑΔ Α.Ε.», προκειμένου να εισπράξουν τα επιδικασθέντα, δυνάμει των Διαιτητικών Αποφάσεων ποσά. Η ανακόπτουσα βέβαια στην υπό κρίση ανακοπή της επικαλείται αδυναμία της «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της «ΕΤΑΔ Α.Ε.», που απολαμβάνει τα δικονομικά προνόμια που ισχύουν υπέρ του Δημοσίου, λόγω του ότι οι αποφάσεις αυτές δεν κατέστησαν αμετάκλητες και ως εκ τούτου, για να επισπεύσει εκτέλεση οφείλει, κατ' άρθρο 326 παρ.5 του Ν.4072/2012, να προσκομίσει ισόποση της απαίτησής της εγγυητική επιστολή, δυνατότητα που δεν έχει, καθώς το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου, έχουν δοθεί υπό τη μορφή εγγυήσεων στους ομολογιούχους. Ο ισχυρισμός, όμως, αυτός ελέγχεται ως αβάσιμος, και δη ως προσχηματικώς προβαλλόμενος, καθόσον με τη με αριθμό 9/2013 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας η επικαλούμενη από την ανακόπτουσα διάταξη έχει κριθεί αντισυνταγματική, η απόφαση, δε, αυτή ακολουθείται παγίως στη νομολογία (βλ.ΔΕφΠειρ 17/2014, ΜΠρΠατρ 88/2017, ΜΠρΘεσ 1567/2015). Ως εκ τούτου η δικαιούχος της απαίτησης «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» είχε τη δυνατότητα να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση, προς ικανοποίηση των αξιώσεών της και πριν καταστούν οι διαιτητικές αποφάσεις αμετάκλητες, πλην, όμως επέλεξε να μην την

αξιοποιήσει προσβλέποντας σε μια συμβιβαστική λύση της υπόθεσης με την υπόχρεη «ΕΤΑΔ Α.Ε.», η οποία από το έτος 2020 μέχρι τον χρόνο συζήτησης της παρούσας, ήτοι για τέσσερα έτη δεν επιτεύχθηκε. Η επιλογή, εξάλλου, αυτή, υπαγορεύθηκε και από την εύλογη απροθυμία του Ομίλου Μαντωνανάκη να εμπλακεί σε νέους μακροχρόνιους και αμφιβόλου έκβασης δικαστικούς αγώνες με την «ΕΤΑΔ Α.Ε.», οι οποίοι μετά βεβαιότητας θα ακολουθούσαν σε περίπτωση που επέσπευδε αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της. Ως εκ τούτου, αβασίμως, επικαλείται η ανακόπτουσα καταχρηστική συμπεριφορά της καθ' ης, συνιστάμενη στην άρνησή της να δεχθεί την εκχώρηση των απαιτήσεων της «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» κατά της «ΕΤΑΔ Α.Ε.», την ικανοποίηση των οποίων η ίδια η δικαιούχος επέλεξε, για τον ως άνω λόγο, να μην επιδιώξει μέσω αναγκαστικής εκτέλεσης. Τούτο διότι η αποδοχή της πρότασης αυτής θα είχε ως συνέπεια να αναλάβει η καθ' ης τον κίνδυνο αφενός μεν της εύρεσης και ρευστοποίησης της περιουσίας της «ΕΤΑΔ Α.Ε.», αφετέρου δε της εμπλοκής της ίδιας (της καθ' ης) σε νέες μακροχρόνιες αντιδικίες με την τελευταία. Ουδόλως, δε, επιβάλλει η καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη να αναμείνει η καθ' ης έως ότου εξοφληθεί η απαίτηση της «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.» από την «ΕΤΑΔ Α.Ε.», καθόσον δεν διαφαίνεται, στον παρόντα χρόνο, πρόθεση της τελευταίας να συμμορφωθεί εκουσίως στις διαιτητικές αποφάσεις, ούτε και να καταβάλει, προβαίνοντας σε συμβιβασμό με την «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ Α.Ε.», έστω και μέρος της οφειλής της. Τέλος, ως προς τον ισχυρισμό περί καταχρηστικότητας λόγω του ότι η καθ' ης θα εισπράξει μέσω του επισπευδόμενου πλειστηριασμού, μόλις των 1/3 της απαίτησής, ήτοι το ποσό του 181.630.000 ευρώ, στο οποίο εκτιμήθηκε η αξία των κατασχεθέντων ακινήτων της και αυτός κρίνεται αβάσιμος, διότι το ποσό αυτό συνιστά την τιμή πρώτης προσφοράς και όχι το ποσό του πλειστηριασμού που θα επιτευχθεί, το οποίο μπορεί να είναι πολλαπλάσιο της τιμής αυτής, δεδομένου και του ότι, όπως υπολαμβάνει η ανακόπτουσα στο υπό κρίση δικόγραφο της, η αληθής αξία των κατασχεθέντων είναι πολύ μεγαλύτερη. Κατόπιν αυτών, οι προσβαλλόμενες πράξεις εκτέλεσης, ήτοι η από 28.06.2023 επιταγή προς πληρωμή, συνταχθείσα δυνάμει του ν.δ. 17.07./13.08.1923 και εγγραφείσα στο ειδικό βιβλίο κατασχέσεων του Κτηματολογικού Γραφείου Κρήτης, δεν επιβλήθηκαν κατά παράβαση των ορίων που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος της επισπεύδουσας καθ' ης και ως εκ τούτου ο δέκατος λόγος ανακοπής πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος.

Κατόπιν, αυτών, μη υπάρχοντος άλλου λόγου ανακοπής, πρέπει η υπό κρίση ανακοπή να γίνει εκ μέρει δεκτή, να ακυρωθεί η με αριθμό 24514/31.07.2023 πράξη περίληψης κατασχετήριας επιταγής πρόγραμμα αναγκαστικού πλειστηριασμού ακινήτου της Συμβολαιογράφου Πύργου Ηρακλείου Κρήτης, Δέσποινας Ελιώτη και τα δικαστικά

έξοδα να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων, διότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρο 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ με την παρουσία των διαδίκων την ανακοπή και τους πρόσθετους λόγους.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ τη με αριθμό 24514/31.07.2023 πράξη περίληψης κατασχετήριας επιταγής πρόγραμμα αναγκαστικού πλειστηριασμού ακινήτου της Συμβολαιογράφου Πύργου Ηρακλείου Κρήτης, Δέσποινας Ελιώτη.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, στο ακροατήριό του, και σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση αυτού, την 1^η Μαρτίου 2024, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΕΣΕΩΣ
Ο ΟΠΟΙΟΣ ΑΠΟΥΣΙΑΖΕΙ..... ΛΟΓΩ ΜΕΤΑΘΕΣΗΣ
Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
Καρολίνα Αναστασο